Пам'ятайте про Україну!

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація: "Svoboda", 30 Montgomery St., Jersey City, N.J. 07302
Телефони: (201) 434-0237 (201) 434-0807
з Ню Йорку (212) 227-4125
УНСоюзу: (201) 451-2200
з Ню Йорку (212) 227-5250 (212) 227-5251

РІК LXXXIV. Ч. 126 ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, П'ЯТНИЦЯ, 3-го ЧЕРВНЯ 1977 ЦЕНТІВ 25 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK. FRIDAY, JUNE 3, 1977 No. 126 VOL. LXXXIV.

СЕНЬЙОРИ УНС ЗАКІНЧУЮТЬ СВІЙ З'ЇЗД НА СОЮЗІВЦІ

Союзівка (Я. Падох). — Від понеділка, 30-го травня, на цій оселі УНСоюзу відбувається 3-ій з'їзд сеньйорів УНСоюзу, в якому бере участь понад 200 старших віком членів цієї найбільшої української установи у вільному світі. Програма з'їзду включає звітування з минулорічної праці двох установ, які присвячують свою активність справі всебічної допомоги старшим віком членам УНСоюзу, а саме — Комісії, встановленої три роки тому Головним Урядом УНСоюзу та до якої входять почесні члени Головного Уряду інж. Степан Куропась — голова, д-р Ярослав Падох — секретар, Володимир Дідик — скарбник, Роман Слободян, Марія Чучман, Іван Іванчук — члени, та комітету, обраного минулорічним 2-им з'їздом, головою якого є Микола Шпитко, д-р Г. Носковська-Гірняк — секретар, а членами є М. Манацький, д-р М. Горецький та інж. В. Хамула.

В першому дні з'їзду відбулася реєстрація та познайомлення учасників під час привітальної вечері, в якій промовляли інж. С. Куропась та головний предсідник УНСоюзу Йосип Лисогір. Другого дня відбулися ділові наради, на яких обрано Президію з'їзду в складі: інж. С. Куропась — голова, д-р В. Савчак, М. Манацький — містоголова і мгр В. Михайлишин — секретар, та вислухано і прийнято протокол з минулорічних нарад і звіти названих комітетів. Обрано також Резолюційну, Номінаційну і Статутову комісії. Учасники рівнож заслухали одногодинну доповідь архітекта Івана Заяця з Ню Йорку на тему „Житлове будівництво для старших віком громадян", після якої відбулася жвава дискусія.

В третьому дні з'їзду в середу, 1-го червня, відбулася прогулянка учасників автобусом до Гантеру, Н. Й., для оглядин місцевої церкви і вислухання Богослужень. На четвертий день були передбачені три доповіді: головного предсідника УНСоюзу Й. Лисогора про заходи в справі побудови дому для старших віком членів УНСоюзу на Союзівці, представника федерального уряду з Вашінгтону про умови побудови такого дому та д-ра Романа Осінчука — про проблеми старшого віку з медичного і соціологічного поглядів. Після доповідей була запланована вечеря-бенкет для учасників і гостей. На п'ятницю, 3-го червня, передбачене закінчення з'їзду після вибору з'їздового комітету на наступний рік, схвалення резолюцій та правильника і встановлення дати чергового з'їзду.

З'їзд проходить у помітному підйомі та надії на швидку побудову дому для старших віком союзовців на оселі УНСоюзу.

КАРТЕР ПІДПИСАВ ДОМОВЛЕННЯ ЩОДО ЛЮДСЬКИХ ПРАВ

Вашінгтон. — В середу, 1 червня, президент Джіммі Картер підписав Міжамериканське Домовлення щодо людських прав, яке було виготовлене Організацією Американських Держав (ОАД) ще в 1969-му році, але досі його підписало тільки 13 країн Західньої Півкулі, а ратифікувало тільки дві держави.

Акт підписання цього домовлення відбувся в головній квартирі Організації Американських Держав у Вашінгтоні. Домовлення окреслює підставові людські права і створює спеціяльну комісію для нагляду за додержанням цього домовлення. Крім того, передбачається створення Міжамериканського Суду, який розглядав би зажалення відносно порушення людських прав, але щойно після того, як буде вичерпано всі судові процедури в державі, проти якої внесено дане зажалення.

Підписуючи Міжамериканське Домовлення щодо людських прав, президент Картер заявив, що ЗСА вже давно повинні були схвалити його, додавши, що оборона людських прав повинна бути „невід'ємною частиною політики кожної держави в світі".

Розалин Картер відвідує країни Південної Америки

Кінгстон, Ямайка. — Дружина президента Джіммі Картера, Розалин Картер, у понеділок, 30-го травня, розпочала свою 12-денну поїздку по країнах Південної Америки і Карибійського моря, зупиняючись в перший день цієї поїздки в столиці Ямайки, де вона відбула наради з прем'єром Майкелом Манлі. П-і Картер, з речником Білого Дому зазначили, що її поїздка до 7-ох держав: Ямайки, Коста Ріки, Еквадору, Бразилії, Перу, Колюмбії і Венесуелі, буде не тільки „поїздкою доброї волі", але Розалин Картер в розмовах з лідерами цих держав плянує обговорювати „суттєві справи", зокрема має представити головні принципи закордонної політики уряду президента Картера.

У вівторок, 31-го травня, Розалин Картер прибула до Сан Хозе, Коста Ріка, де на летовищі її тепло вітали мешканці столиці цієї центрально-американської держави, зокрема тоді, коли вона закінчила свою коротку промову еспанською мовою. П-і Картер, яка вивчала еспанську мову в школі, протягом останніх кількох тижнів відсвіжувала своє знання цієї мови, приготовляючись до поїздки до Латинської Америки.

В середу, 1-го червня, п-і Картер прилетіла до Кіто, Еквадор, де її зустрінули військовою дефілядою представники всіх збройних сил тієї країни. На летовищі були приявні жінки трьох членів військового уряду, який є при владі в Еквадорі. У п'ятницю Розалин Картер плянує відлетіти до Перу.

Картер і Кастро обмінялися привітами

Плейнс, Джорджія. — Повертаючись із коротких вакацій до Вашінгтону, президент Джіммі Картер у вівторок, 31-го травня, зупинився на короткий час у своєму родинному містечку Плейнс, де, відповідаючи на запити кореспондентів щодо поліпшення зв'язків між ЗСА та комуністичною Кубою, заявив, що він недавно, за посередництвом працівників Державного департаменту, передав кубинському прем'єрові Фіделеві Кастрові привіт, в якому висловив надію, що розпочаті переговори щодо можливости встановлення нормальних зв'язків між ЗСА і Кубою увінчаються успіхом. Президент теж повідомив, що одержав подібний привіт від Кастра, додаючи однак, що хоча Вашінгтон бажає кращих відносин з Гаваною, то ці зв'язки ще не становитимуть дипломатичного визнання режиму Кастра, бо Куба продовжує вмішуватися у внутрішні справи ряду африканських держав, а крім того в Кубі є біля 20,000 політичних в'язнів.

Найвищий Суд підтримує дотеперішні правила щодо сеньйорату в затрудненні

Вашінгтон. — Найвищий Суд ЗСА у вівторок, 31-го травня, видав рішення, що дотеперішні правила, які стосуються сеньйорату в місцях затруднення, є легальні, якщо вони були встановлені перед липнем 1965-го року, не зважаючи на те, що ті правила можуть тепер посередньо причинюватися до дискримінації супроти працівників, які належать до негритянської чи іншої небілої раси. Судді зазначили, що не можна тепер відбирати кращих становищ чи зменшувати спеціяльні пільги білим робітникам, які працюють для даної фірми довгі роки, тільки тому, що працедавці дискримінували негрів що до сеньйорату перед встановленням нового закону в липні 1965-го року, коли таку дискримінацію заборонено законом. Найвищий Суд однак заявив, що фірми, які ввели системи сеньйорату після липня 1965-го року, не можуть встановляти жадних правил, які надавали б першенство білим робітникам.

Конгрес схвалив 1.5 більйона долярів на праці для молоді

Вашінгтон. — В четвер, 26-го травня, Сенат 80-ма голосами проти 3-ох схвалив законопроект, який пропонує призначити 1.5 більйона долярів на створення 200,000 затруднень для безробітних молодих американців, точніше, для хлопців і дівчат від 16-го до 23-го року життя. Подібний законопроект Палата Репрезентатів схвалила ще минулого тижня.

Схвалені законопроект передбачують, що 1.5 більйона долярів буде вжиті протягом наступних 16-ох місяців на створення праць в національних парках, при відбудові занепалих частин великих міст тощо.

ФОРТЕПІЯНОВИЙ РЕЧИТАЛЬ ЄЛЕНИ ГАЙМУР

Ню Йорк. — В неділю, 5-го червня ц. р., о год. 5:30 по полудні тут у залі Станвей Голл, 111-113 В. 57-ма вулиця, відбудеться фортепіяновий речитал Єлени Гаймур, градуантки Мангаттен Скул оф Мюзік. В програмі: Бах, Шуберт, Шопен, Дебюссі, Гріффес. Вступ вільний.

СОВЄТИ ОБВИНУВАЧУЮТЬ АНАТОЛІЯ ЩАРАНСЬКОГО В „ЗРАДІ БАТЬКІВЩИНИ"

Москва. — Совєтські офіційні чинники виступили з формальним обвинуваченням проти жидівського дисидента і активіста на відтинку оборони людських прав Анатолія Щаранського, якому закинули „зраду батьківщини". Обвинувачення Щаранського у зраді започаткувало нову хвилю переслідувань оборонців людських прав і політичних дисидентів та нову терористичну кампанію КГБ проти рухів спротиву в Совєтському Союзі, як також провідних дисидентів, яким органи КГБ закидають співпрацю з Американською Центральною Розвідчою Службою. Деякі дипломати вважають, що справа Щаранського і намагання совєтських поліційних органів цілковито знищити дисидентські рухи в СССР може мати негативний вплив на американсько-совєтську співпрацю. Обвинувачення проти Щаранського, якщо воно буде „доказане" совєтською прокуратурою, може закінчитись трагічно для жидівського активіста, якого суд має право засудити на кару смерти, а в лагіднішому випадку — на 10 років в'язниці чи поправчих концентраційних таборів. Інформації про обвинувачення Щаранського передала західнім кореспондентам дружина академіка Сахарова, Єлена Боннер. Щаранський, якому минуло 29 років, перебуває у в'язниці від 15-го березня ц. р. під закидом співпраці з СіАйЕй і переданні інформацій американським дипломатам. Щаранський, дружина якого перебуває в Ізраїлі, належав до московської Групи нагляду за виконанням Гельсінкської угоди. Його роля у цьому русі була настільки важлива, що він мав контакти з тими жидівськими активістами, які виїжджали з СССР, і тими, які виявляли охоту залишатися та працювати в напрямі лібералізації теперішнього режиму в Совєтському Союзі. Мати Щаранського Іда поробила всякі заходи, щоб оборонити сина перед закидом зради, але покищо їй не вдалося змінити закидів і обвинувачення. Щаранського будуть судити за статтею 64-ою кримінального кодексу, яка включає зраду, допомогу чужій державі і ворожу проти СССР активність.

ПЕТРО ГРИГОРЕНКО, МИКОЛА РУДЕНКО, АНДРЕЙ САХАРОВ ВИСТУПИЛИ В ОБОРОНІ ЗОСІМОВА

Ню Йорк. (Пресова Служба ЗП УГВР). — Ще 26 жовтня 1976 року уряд Ірану видав совєтським властям, на вимогу уряду СССР, політичного втікача Валентина Зосімова, який примусив совєтський літак приземлитися в Ірані. У зв'язку з тим, 26 листопада 1976 року Громадська група сприяння виконанню Гельсінкських угод в СССР вислала до голів урядів, що брали участь в Гельсінкській конференції, протест такого змісту:

„Проминув рівно місяць, як совєтський уряд домігся від Ірану видачі політичного емігранта з СССР Валентина Зосімова.

Умотивування цього неправного та антигуманного акту, мовляв, йдеться про повітряне піратство, явно необгрунтоване.

В. Зосімов покористувався літаком, не примінивши при цьому насильства. Він не забрав ніяких цінностей і не використав літака для шантажу, як це неодноразово робили повітряні пірати. Його єдиною ціллю було покористуватися літаком для здійснення свого законного права покинути свою країну.

Це міжнародне право, узаконене в СССР ратифікованими Президією Верховної Ради договорами, грубо порушується совєтським урядом, що і змушує поодиноких громадян нашої країни шукати способів нелегального переходу кордону СССР. В. Зосімов зробив це при допомозі літака, що на ньому він летів, виконуючи свої службові обов'язки. Дії його є неправомірні з точки погляду нормального виконування обов'язків, але оправдані грубим ламанням совєтськими властями міжнародних законів, в тому числі Кінцевого Акту Гельсінкських Угод. Вчинок Зосімова наглядно продемонстрував перед цілим світом існування таких порушень і тому він може зокрема жорстоко заплатити, не так за порушення закону, як за розкриття дій уряду, що їх той уряд приховує.

Практика історії показує, що правнича політика СССР звичайно виходить з міркувань помсти та повчання інших. В усіх таких випадках вона несправедлива, жорстока і безпощадна. Цілком можливе, що Зосімову прийдеться відповідати і за Біленка. А це може коштувати йому життя, хоч згідно з законом, смертна кара не є передбачена за викрадення літака.

Ми просимо Вас звернутися до совєтського уряду та вимагати щоб він, з огляду за виїмкові обставини, які змусили В. Зосімова незаконно використати літак, доброзичливо розглянув це питання, дав йому амнестію і дозволив виїхати з країни.

Андрей Сахаров — Директор і почесний віцепрезидент Міжнародної Ліги прав людини, лавреат Нобелівської премії миру;
Микола Руденко — Керівник Української громадської групи сприяння виконанню Гельсінкських угод;
Юрій Орлов — Керівник Громадської групи сприяння виконанню Гельсінкських угод в СССР;
Єлена Боннер — Член Групи сприяння;
Петро Григоренко — Член Групи сприяння.

Президент підтримує агенцію для охорони споживачів

Вашінгтон. — В середу, 1-го червня, президент Джіммі Картер закликав Конгрес схвалити законопроект, який пропонує створити спеціяльну федеральну агенцію для охорони прав споживачів. Зазначуючи, що протягом останніх тижнів зросла опозиція проти створення цієї агенції, зокрема з боку деяких великих фірм, Президент заявив, що така агенція потрібна, бо вона буде не тільки центральним дорадчим тілом для споживачів, які матимуть будь-які зажалення, але також висилатиме своїх представників на судові процедури чи переслухування перед комісіями Конгресу, які стосуватимуться непорозумінь між споживачами та продуцентами. Крім того створення такої агенції уможливить ліквідацію 13-ох інших федеральних агенцій, що зощадить урядові понад 10 мільйонів річно — твердив президент Картер.

ПРОДОВЖУЮТЬСЯ РЕЛІГІЙНІ ПЕРЕСЛІДУВАННЯ В УКРАЇНІ

Ню Йорк. (Пресова Служба ЗП УГВР). — З України надходять далі вістки про релігійне переслідування людей на волі, як і в концтаборах.

Георгієві Вінсові, який перебуває в таборі в Якутії (пос. Табага ЯД 40/7), не віддали біблії, що вже довший час лежить там на складі. На інтервенцію його дружини, прокурор сказав, що в'язні можуть мати тільки книжки друковані в СССР, а біблія була видана закордоном. Влітку 1976 року жінка Вінса привезла із собою біблію видану в СССР. Підполковник МВД Удовиченко обіцяв передати книжку Вінсові. Але осінню 1976 року біблія повернулася назад до Києва з дописком того ж самого Удовиченка в російській мові: „Тому, що ця книжка суперечить духові марксизму-ленінізму, вона не може бути допущена в місця перебування ув'язнених". В січні 1977 року Вінс знову звернувся з проханням до прокуратури про дозвіл одержати біблію. Відповідь прийшла відмовна — закордонних книжок не допускається до табору.

22 січня 1977 року до села Клишівці біля Чернівець прийшов в гості до хати адвентиста, Карпа Галичанського Олександер Горченко. А незабаром з'явився майор МВД Охотник з 7-8 співробітниками і почали переводити обшук. Коли на запит емведистів, молодий, дев'ятнадцятирічний Горченко відмовився назвати своє прізвище, його вивели на двір і, в присутності цілої родини та сусідів, сильно побили. Згодом працівники МВД забрали його до сільської міліції, де його далі били та склали на нього звіт, мовляв, Горченко бив та ображав емведистів. Далі Горченка повезли в його власне село, щоб устійнити його прізвище і далі били усі, включно з шофером машини. Покликаний лікар не ствердив побоїв і дружинники таки при лікарі знову били хлопця „за клевету". Горченко попав в районний центр до прокурора А. Малишка. Повторилася знову та сама історія з лікарем з районної лікарні, який також не ствердив побиття. Горченко вернувся до свого села. Його примістили в лікарні. Він вніс скаргу на „охоронців порядку" за побої. По двох днях його забрали з лікарні і засудили на 15 діб в'язниці за „хуліганство".

Між переслідуваними за релігію є п'ятидесятники. Перші громади п'ятидесятників постали на терені СССР в Одесі ще в 1918 року. Звідси вони розбрелися, утікаючи від переслідувань, аж до середньої Азії та Сибіру. Ті, які живуть в Україні — в Одесі, Києві, Рівному та по селах Західньої України, зареєструвалися і формально є об'єднані з баптистами. П'ятидесятники в Середній Азії, Сибірі та на Приморю, не хочуть реєструватися і живуть нелегально, під загрозою арешту, конфіскати церковного майна, кар і т. п. Найгірше живеться дітям, що одержали в хаті релігійне виховання — вони зазнають багато неприємностей в школі не тільки від товаришів, але й від учителів. Якщо дітям вдасться закінчити десятирічку, то, звичайно, з характеристикою „придержується активних протирадянських поглядів" — шлях до до вищих студій їм замкнений. У висліді тих переслідувань біля 5 тисяч п'ятидесятників з незареєстрованих громад рішилися виіхати з СССР. З деяких громад 100 на 200 осіб вже внесли прохання про дозвіл на виїзд.

Валентин Мороз та інші політв'язні мордовських концтаборів виступили зі спільною заявою

Ню Йорк. — Комітет оборони радянських політичних в'язнів інформує:

На Захід продістався перший самвидавний документ підписаний українським істориком Валентином Морозом від часу його перевезення до Мордовського концтабору.

Документ, це заява, написана у лютому ц. р. як відповідь на статтю А.А. Петрова-Агатова в московській „Літературній Газеті". Петрова-Агатова стаття заперечувала твердження совєтських політв'язнів про суворість режиму в концтаборах та деякі заяви Петрова-Агатова спричинилися до арешту російського демократичного діяча Александра Ґінзбурга.

Нижче подаємо повний текст заяви політв'язнів мордовських таборів, яку підписали, між іншими, українські політв'язні Валентин Мороз, Ірина Калинець, Михайло Осадчий, Данило Шумук, Вячеслав Чорновіл, Ірина Сеник, Оксана Попович та Петро Саранчук.

„ЛИСТ ПОЛІТВ'ЯЗНІВ МОРДОВСЬКИХ ТАБОРІВ

Ми, політв'язні мордовських таборів познайомились з листом-покаянням А. А. Петрова—Агатова, який надрукувала „Литературная Газета" 2 лютого 1977 р. Смола, якою користується співробітник крайкома ВКП/б/, очорнює лише його самого як наклепника і доносчика. Він вчинив цю брехню на сторінках багатотиражної газети, називаючи тяжке положення політв'язнів в совєтських таборах брехнею і фальшом. Через це ми змушені з повною відповідальністю заявити, що тут

(Закінчення на стор. 4-ій)

Прикладний Відділ УККА в Озон Парку матиме збори цієї неділі

Озон Парк, Н. Й. (УККА). — Якраз проминув рік від основуючих зборів нового Відділу УККА в Озон Парку, Н. Й. Своєю працею і активністю Відділ виправдав своє існування. Управі Відділу, що її очолює Василь Босак, а секретарем якої є Василь Сметанюк, при наполегливій праці вдалося об'єднати громаду і дати їй новий стимул. В травні Відділ включився в збірку фондів на СКВУ і зібрав на своєму терені 700 долярів на цю ціль. Слід підкреслити, що це був перший Відділ УККА, який передав таку суму на працю СКВУ.

Загальні збори Відділу відбудуться в неділю, 5-го червня, в год. 11.30 перед полуднем в приміщенні української католицької церкви св. Покрови, де парохом є крилошанин Л. Мудрий. В програму зборів, крім формальних, входять звіти членів Управи про пророблену працю та вибір нової Управи на біжучий рік. З рамени централі УККА в зборах візьме участь д-р Володимир Душник, редактор „Українського Квартальника".

У Філядельфії відбулася знаменна Зеленосвяточна урочистість

Філядельфія (О. Л-ий).— Цьогорічні традиційні Зеленосвяточні Поминки по полеглих героях, що відбулися заходами Координаційної Ради Українських Комбатантських Організацій у Філядельфії в неділю, 29-го травня ц.р., на українському католицькому цвинтарі у Факс Чейсі, мали характер знаменної релігійно-національної урочистости з приводу святочного вмурування у підставі Пам'ятника Полеглим Героям тлінних останків-костей українського невідомого вояка визвольної боротьби 1918 — 20 років, привезених з України в 1976 р. туристами „Смолоскипу" із зруйнованого большевиками стрілецького цвинтаря в Тернопилі. Релігійні відправи акту святочного благословення й Панахиду очолив Владика Василь Лостен, Апостольський Адміністратор Філядельфійської Архиепархії, разом із гостем з Аргентини, Владикою Андрієм Сапеляком та в асисті 10-ти місцевих священиків і при участі численно зібраних комбатантів та громадянства.

Свято почалося урочистим походом до Пам'ятника Полеглим Героям. Очолювала похід почесна чота українських американських ветеранів із крісами, слідували національні прапори, український й американський, та комбатантсько-організаційні Українських Американських Ветеранів, Пост ч. 1 ОБВУА, Братства І. Української Дивізії УНА, УПА, СУМА, ООЧСУ,

(Закінчення на стор. 6-ій)

Парафія в Джерзі Сіті вшановує свого довголітнього пароха

Митр. прот. о. Антін Борса

Джерзі Сіті. — Місцева українська католицька парафія свв. Петра і Павла, одна з перших українських парафій в Америці та першим парохом якої був основоположник і перший редактор „Свободи" о. Григорій Грушка, цієї неділі, 5-го червня, прощатиме врочистим бенкетом свого довголітнього пароха і опікуна громади, одного з найбільш заслужених українських душпастирів і громадян в Америці, піднесеного тепер до високої гідности митрополичого протоієрея о. Антона Борсу, декана Ню Джерзі, який плянував відійти на емеритуру, але на прохання Владики Василя погодився продовжувати свою душпастирську працю в сусідній парафії в Байоні, залишаючись дальше деканом Ню Джерзі. Його місце пароха в Джерзі Сіті займе з 15-го травня колишній сотрудник в цій парафії і тепер протопресвітер о. Теодор Данусяр.

Прощальний бенкет для о. митр. прот. Антона Борси відбудеться, як згадано, цієї неділі, 5-го червня, о год. 3-ій по полудні у великій залі Українського Народного Дому. Цей бенкет влаштовує окремий Парафіяльний Комітет під головуванням Володимира Білика. Під час бенкету відбудеться також знаменна церемонія спалення двох вповні виплачених гіпотек на збудовану коштом 750,000 долярів шкільну будову, поділенну парафіяльну школу, збудовану за пляном архітекта Аполінарія Осадци та старанням о. митр. прот. А. Борси, який був парохом Джерзі Сити повних 19 років та якому як парафія, так і ціла громада у великій мірі завдячують свою прислівну вже прикладність.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Ukrainian newspaper published daily except Mondays and holidays by the Ukrainian National Association, Inc., at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302.

Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.

Статті і дописи, підписані авторами, не мусять відповідати поглядам Редакції. Редакція застерігає собі право в потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріяли, незамовлені матеріяли повертається тільки тоді, коли автор собі це виразно застеріг, долучивши заадресовану коверту з відповідною поштовою оплатою. За зміст оголошень Редакція не відповідає.

Передплата: на рік — $30.00, на пів року — $16.00, на 3 місяці — $9.00. Для членів УНСоюзу 65 ¢ міс. За кожну зміну адреси — 25 ¢. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Упадок Подгорного

Світова преса ще й далі переповнена інформаціями, аналітичними статтями і спекулятивними міркуваннями про усунення з Політбюра голови Президії Верховної Ради СССР Ніколая Подгорного, який хоч і сповняв почесну функцію у совєтському уряді, але з огляду на його партійний авторитет, довголітність членства в Компартії, раніші високі становища в Центральному Комітеті і Політбюрі, членом якого він став ще в 1960-му році, він все таки залишився третьою особою після генерального секретаря ЦК КПСС Леоніда Брежнєва та ,,прем'єра'' Алексєя Косигіна і до його голосу прислухувались не тільки місцеві партійні вислужники, але також закордонні політики, які звикли шанувати пост президента держави, хто б його не займав. Політичні аналітики, спостерігачі, коментатори і акредитовані в Москві кореспонденти, не мавши жадних офіційних інформацій про усунення Подгорного, роблять на підставі студій і спостережень знавців свої власні висновки. Наприклад, Адам Улам, професор Гарвардського університету і член російського дослідчого центру, вже таки в першому дні після появи інформації про драстичні зміни в СССР заявив в розмові з кореспондентами, що промовчування причини ,,звільнення'' Подгорного означає, що в ... ремлі відбуваються якісь політичні двобої і не виклю... що там можуть зайти ще й інші зміни у совєтськ... ...хівці. ,,У відсутності інших аргументів, — заяв... тоді проф. Улам, — треба припускати, що йдеться тут про становище генерального секретаря ЦК КПСС, яке тепер займає Леонід Брежнєв''.

Не можна сказати, що західні політичні центри були аж надто заскочені тією зміною в Кремлі. Деякі голови держав, висловлюючи свою думку до тієї справи, заявляли, що кожного політика чи військовика, який є членом диктаторського уряду, в кінцевому результаті чекає така доля, якщо не гірша. Якщо усунення Подгорного викликало зацікавлення на Заході,то скоріше тому, що це перший від багатьох років випадок скандалу у Кремлі, який безпосередньо заторкує ,,непорушну'' трійцю і це доказує, що на московському олімпі від самого початку захоплення влади в Росії комуністами ведеться боротьба за владу і впливи в Компартії.

Все таки, зацікавлення справою Подгорного на Заході не втихає. Вона ж бо унікальна й небуденна. За мурами Кремля розігрались події, які можуть мати велике значення на дальше формування совєтської внутрішньої і зовнішньої політики. Існує на Заході версія, що спір між Брежнєвим і Подгорним почався на тлі нової совєтської конституції, проєкт якої був уже прийнятий формально Президією Верховної Ради і яка, мовляв, не забезпечує позиції дл Подгорного. Очевидно, що все це можливе, але треба дуже сумніватися, чи Подгорний такого права домагався, а якщо навіть й домагався, то все ж таки Брежнєв мав інші можливості позбутися ,,президента'' і ледви чи для того потрібна була ґвалтовна ,, екзекуція''. Подгорному могли порадити ,,добровільно'' зрезиґнувати з огляду на вік, чи знайти інші форми відходу. Поспіх і спосіб усунення Подгорного вказують на виїмкові обставини і серйозність справи. В інших обставинах Брежнєв, мабуть, не пішов би був шляхом скандалу, пов'язаного із втратою престижу СССР у вільному світі. Виглядає скоріше, що Подгорний займався інтриґами проти совєтського верховоди, або піддержував тих, які організували ,,пуч'' проти Брежнєва.

Все це ще раз доказує, що совєтська система не може обійтися без ,,культу особи'', без ,,вождя'' сталінського зразку, який віддзеркалював би прагнення нової совєтської кляси володарів, що бажають і в будучому поневолювати інші народи і змагати до запанування над світом. Подгорний став черговою жертвою тієї кляси, яка намагається підбудовувати престиж нового ,,вождя'', що став би її (кліки) усібленням.

Софія Наумович

ПРО ЦЕ І ТЕ...

Париж. — Заздримо нашій заокеанській суспільності, що їй, з одного боку, брак часу на всі українські суботні й недільні імпрези, про які ми читаємо у ,,Свободі'', а з другого, розуміємо й тих, кого ставлять перед вибором: на яку з цих численних імпрез іти, чи не йти? У нас бо, у Франції, справа проста: імпрези відбуваються рідко, і завжди у п'ятницю ввечері, і завжди у Бібліотеці С. Петлюри, — то ж усі радо йдуть, без вибору й без антипатії до цього, чи іншого ,,середовища'', зате з вдячністю до організаторів культурного вечора. Отож публіка й успіх запевнені згори!

Проте, щодо різноманітности наших вечорів, то тут ми ,,пасемо задніх'', зокрема щодо театру, кіна й навіть опери. Бож у Канаді й Америці діють постійні театри, хоч і грають тільки ,,в п'ятницю'', абож продовжують нашу традицію ,,театру на колесах'', як наприклад, ,,Заграва'' з Канади. Крім того, за морем появилися українські кінематографи в особах пп. Васіка, Новицького, Кулинича й зовсім молодого Куліша, які здолали недосяжну для нас досі ,,Х-ту музу'' й час до часу кажуть публіці насолоджуватися різними ,,Марічками'' й ,,Верховинками'' чи іншими ,,Симфоніями Нового світу'', — стаючи цим у нерівний бій зі ,,сексами'' й ,,краймами''. А коли ще відновиться українська опера, на яку люди спонтанно складають гроші, то наші заморські земляки не мають чого нарікати на ,,брак розваги''. Бож навіть ті, хто не любить покидати вигідного фотеля при телебаченні, мають іноді нагоду оглядати ,,домашнє кіно'', коли хто з сусідів-відвідувачів України показує зфільмованих леніних чи брежнєвих на автентичному, українському краєвиді, ще й із соняшниками! Порівнявши це все з нашою одноманітністю, нас зовсім заїла б заздрість, коли б не наша таки молодь!

Це якраз наші молоді привезли з України перші прозірки й показали нам не тільки московських ідолів серед українських міст і сіл, але й зрусифікований Київ та ,,зукраїнізований'' Львів, як теж українські написи при дорогах, куди проїжджають туристи. Ці молоді здогадалися теж показати українській публіці ,,українські фільми'', визичені у французькій кінематеці, де вони зберігаються як велика рідкість, бо ж в Україні їх не показують. Після спаскудженої постаті Богдана Хмельницького в одноіменному фільмі Корнійчука-Савченка, в якому герой біжить по столах, розмахуючи булавою, парижани побачили теж ,,Землю'' Довженка, нагороджену 1958 р. у Брюселі серед десяти найкращих,яка, проте не зважаючи на виразну тенденцію та геніяльні ноторські знахідки режисера, — нагадала глядачам тільки одне: московський злочин штучного голоду в Україні 33—34 рр. До краю обурило всіх, що обидва фільми наговорені московською мовою, зокрема в устах гетьмана і старшини, а тільки козацькій ,,голоті'' дозволено викрикнути декілька фраз рідною мовою. А в ,,Землі'' навіть найтемніші колгоспники вживали ,,казенної'', до краю вбогої мови ,,старшого брата''.

Обурення публіки було б напевно обернулося проти юних організаторів цих показів, коли б вони завбачливо не запросили коментаторів. Вони звернули увагу глядачів, що нарочно нужденно представлена козацька ,,голота'' — напевно такою не була, коли розбила польське реґулярне військо, а козацька старшина — випускники Академії, — вітали переможного Гетьмана Б. Хмельницького латинськими одами. Щождо ,,Землі'',то нехтуючи своїм пропагандивним завданням, Довженко зумів показати в ній збройний спротив колективізації українських селян (вбивство комуніста), чим і стягнув на себе 20-річне заслання до Москви й неможливість творити дальші українські шедеври.

Отож ці псевдо-українські фільми не тільки не привернули молоді до ,,радянської'' України — як цього дехто боявся, — але навпаки: збудили в ній зацікавлення до історії, щоб довідатися ,,як це насправді було'', від чого й посилилася кількість учасників шестимісячного Курсу УВУ, який проходить у Парижі заходами Делеґатури УВУ під управою д-ра В. Косика.

А старші ведуть свою роботу давніми методами: пересічно двічі в місяць запрошують парижан на доповідь, яку, звичайно, супроводить дискусія. Цієї холодної ,,весни'' відбулося їх уже декілька. Проф. В. Кубійович похвалився ,,Англомовним виданням ЕУ 2'', здійсненим коштами Канади, а два ,,мюнхенці'', що навідалися до Парижу, мусіли ,,відкупитися'' своїми доповідями: ред. І. Кошелівець говорив про ,,Сучасну літературну ситуацію в Україні'', а проф. Ю. Бойко про ,,Т. Шевченка у насвітленні С. Єфремова'' — обидві доповіді були, як звичайно, дуже цікаві. На французькому форумі Делеґатура УВУ влаштовує ,,Екуменічний тиждень'' з монс. Рюпом у Католицькому інституті 1—6 червня ц. р.

Заходами двох комітетів (у нас чомусь завжди всього по два!) відбулися два зібрання-віча в обороні

(Закінчення на стор. 5-ій)

Ярослав Падох

ГРОМАДСЬКА МІСІЯ УКРАЇНСЬКО-АМЕРИКАНСЬКОЇ АДВОКАТУРИ

Ню Йорк. — Навіть заприсяжені скептики, які заповідають чи ворожать швидкий занепад українського життя в Америці, мусять признати, що громадське життя в провідній нюйоркській метрополії в останніх роках виявляє помітне оживлення, а то й надійний ріст.

Українська домінація на нюйоркському Подолі (давнтавні) стає чимраз важливішим фактом і фактором піднесення цієї ,,Малої України" в цьому новітньому Вавилоні. Говорить про це великим голосом поширення українського стану посідання, як щодо власництва домів установ, так і поодиноких громадян. Спинилася видимо втеча наших земляків з Ню Йорку і навпаки, почався поворот тих, що його опустили, та приплив нових із інших дільниць міста та з-поза нього. Відношення українського населення та українських домів до інших національностей швидко міняється у нашу користь.Навіть хвилева іміграція,зокрема з Польщі,яка так вірно нагадує колишню іміграцію наших власних ,,перелетних птиць" із західних українських земель, причиняється до стабілізації нашої громади на долині Мангеттену й — що незвичайно важливе для її тривалости й росту—до її безпеки. Поліційна статистика говорить переконливо, що українська дільниця в Ню Йорку стає чимраз безпечнішою, бо виявляє значний спадок злочинности.

Також інші познаки говорять про оживлення, а то й ріст нашої тутешньої громади. Будова, як на наші умови, монументальної церкви святого Юра в самому серці нашої громади на Сьомій, українській вулиці, яка раніше чи пізніше повинна дістати назву Тараса Шевченка, при українській Другій евеню; відкриття Союзом Українок Америки Українського Музею та його популярність далеко поза українською громадою, приміщення в нашій дільниці Українського Конгресового Комітету і чимало інших зовнішних і внутрішніх познак (згадати б помітне поглиблення й поширення активности Об'єднаного Комітету усіх місцевих українських організацій під проводом нового ,,українського посадника" інж. Є Івашкова та дуже вдалий свято-юрський фестиваль) — все це вказує, що бодай на нюйоркському Подолі ,,козацькому роду,нема переводу".

Новим, дуже надійним проявом оживлення нашої громади й її активности треба вважати намагання молодих українських адвокатів створити загальну американську організацію українських адвокатів та заставити їх до здавна дуже потрібної правничої й політичної допомоги в праці та рості нашої національної громади. Про це була згадка в нашій пресі, зокрема в ,,Свободі'' та в ,,Українському Тижневику''. Гурток дев'яти наймолодших українських адвокатів: Юрій Пазуняк, Віктор Рудь, Юрій Степаненко, Ігор Раковський, Віктор Боровський та інші, імен яких не опубліковано, повели живу акцію й навіть плянують восени загальний з'їзд для цієї мети.

У зв'язку з цим нотуємо дуже відрадний факт відновлення давньої організації українських адвокатів з терену стейтів Ню Йорк і Ню Джерзі, яка існувала й вела живу діяльність від раннього 1953-го року, коли її зареєстрував та придбав для неї т. зв. чартер адвокат Степан Ярема, як уповноважений дванадцяти українських адвокатів нюйоркської околиці. Зареєстрована 23 квітня 1953 р. Департаментом стейту в Олбані, організація має назву Українсько-Американська Адвокатська Асоціяція. Згідно з її ,,інкорпораційними артикулами'', її членами можуть бути адвокати з терену ЗСА, але на ділі до неї ввійшли тільки адвокати з двох сусідніх стейтів, Ню Йорк й Ню Джерзі. Подання про інкорпорацію Асоціяції підписали такі українські адвокати:Іван Барстон, Альберт Дейчак, Микола Гаврилко, Степан Ярема, Ольга Купчин, Олена Купчин, Михайло Пізнак, Іван Робертс, Віліям Сельник, Волтер Стек і Юрій Волинець. Ранішими головами цієї організації були Іван Робертс, Михайло Пізнак і останній Альберт Дейчак. Останнім секретарем був Волтер Стек.

З ініціятиви адвокатів Івана Флиса, Юрія Волинця та Аскольда Лозинського, при співдії УККА, відбулися перші збори українських адвокатів обох згаданих стейтів та гостя з Клівленду, адв. Богдана Футея, в приміщенні Українського Народного Союзу в Джерзі Сіти в дні 25 березня 1977 р. з метою оживити давню організованість українських адвокатів та втягнути її в орбіту громадських інтересів і правничих, професійних потреб нашої громади. У зборах взяли участь 19 членів адвокатури обох стейтів. Під проводом адв. Флиса збори схвалили приступити до плянованої адвокатської організації на терені ЗСА й для уточнення своїх завдань зійтися вдруге.

Другі збори відбулися в приміщенні Українського Інституту Америки в Ню Йорку 6 березня 1977 р. На порядку нарад, які відкрив адв. Іван Флис, та якими проводив адв. Альберт Дейчак, останній голова згаданої Асоціяції Українсько-Американських Адво-

(Закінчення на стор. 5-ій)

Л. Луців

ПРО НОВІ ВИДАННЯ

Доповіді Ювілейного Наукового Конґресу для відзначення сторіччя НТШ. Філологічна секція. Записки Наукового Товариства ім. Шевченка. Том С XXXУІІ, Ню Йорк-Париж-Сидней-Торонто, 1976 ст. 287.

В 1973 році Наукове Товариство відзначало 100-ліття свого існування (про це свято могла б бути коротка згадка в цьому томі), і з цього приводу відбувся тоді Ювілейний Науковий Конгрес, на якому члени окремих секцій виголошували доповіді. Філологічна Секція мала 27 доповідей, які вміщені в цьому томі ЗНТШ.

Василь Лев доповідав про філологічні науки в рамках НТШ за сто років, із його доповіді видно, що Філологічна Секція може похвалитися поважними науковими успіхами в ділянці філологічних наук.

На літературні теми було 16 доповідей.

Володимир Безушко говорив про останню повість Б.Лепкого ,,Крутіж''. Доповідач ,,шукає аналогії'' до ,,Крутежу'' і знаходить її в Сервантсовім ,,Дон Кіхоті'' та в ,,Скоропаді'' Романа Купчинського. Безушко пише чомусь ще і про Фалстафа Шекспіра, хоч і знає, що той герой ,,не знав жадних обмежень'' і не має нічого спільного з героєм Лепкого.

Лідія Бурачинська дала цікаву доповідь про щоденник Ольги Кобилянської, який ,,дивним збігом обставин знайшовся на еміграції'' і який писаний в часі від 1-го листопада 1883 до 12-го березня 1891 р., отже тоді, коли письменниці було 20—28 років. А Бурачинська докладніше інформує про цей щоденник (ст. 27—47), що був писаний по-німецьки, і зазначує, що ,,це не був щоденник творчости О. Кобилянської , бо письменниця рідко згадувала про свої писання''.

Микола Вацик подав цікаві дані про листи Івана Франка до Ватрослава Ягіча. Ці 18 листів зберігаються в університеті в Загребі. Досі ще не опубліковані 19 листів Ягіча до І. Франка, які є в Києві.

Анна Власенко-Бойцун пише про Уласа Самчука як ,,літописця'' і знаходить в його творчості ,,всі важливіші події, що проходили в перших шістьох десятках нашого століття''. Авторка думає, що ,,Самчук літописець вивів такі типи, які Самчук-обсерватор бачив серед його сучасників, а Самчук-письменник репродукував їх у своїх повістях''. Письменник творить, якби він ,,репродукував'' — то легко було б стати письменником. Авторка не використала повніше літературу про Самчука, от хоча б рецензії з ,,Вістника'' і ,,ЛНВ'', в яких не писалося про Самчука, як про ,,літописця''. Авторка цього року надрукувала в ,,Америці'' (13 травня) про репортажі Самчука — і це надавалося б було до статті з 1973 року. Авторка наводить тільки три рецензії на твори Самчука, а їх було багато більше, і ці оцінки не погоджувалися з оцінками авторки, яка мала б зайняти до них становище.

Василь Модрич Верган доповідав про Михайла Грушевського як белетриста і ствердив, що Грушевський ,,у своїх белетристичних творах висловив свій молодечий патріотизм — революційний запал, любов до рідної землі, любов до народу та ненависть до окупантів і поневолювачів''. Оповідання М. Грушевського були передруковані в трьох збірках ,,Суб Діво'', ,,З старих карток'' і ,,Під зорями''.

Володимир Жила в розвідці ,,Українська Ізольда'' використав багату літературу про середньовічний епос про Трістана та Ізольду й на цій основі оцінює відомий твір Лесі Українки ,,Ізольда Білорука''. Лесина Ізольда — це приклад ідейного твору, в якому всі картини й образи підкорені розкриттю ідеї любови та створенню конкретного ставлення до персонажів, їхніх глибоких ідей та змісту зображеного''.

Роман Р. Кухар розглядає тему ,,Шевченко і Словацький на тлі ,,Гамалії'' та ,,Жмії''. В автора виринув був здогад ,,чи не відограв бува Словацький у творчому зростанні Шевченка більшого значення, як про це з дотеперішніх дослідів над творчістю нашого поета відомо''. Доповідач не дає на це відповіді, він пише, що ,,можна лише не без підстав здогадуватися, що твори Ю. Словацького...мали куди більше значення для творчости нашого генія, як про це досі щонебудь відомо''. Шкода, що автор не використав основної праці Василя Щурата ,,Основи Шевченкових зв'язків з поляками'' з 1917 року.

Василь Лев оцінює працю Михайла Возняка як ,,історика літератури і літературознавця''. ,,Історія української літератури'' цього вченого, написана в роках 1921-1924, доведена до кінця 18-го віку, — має велику вартість через сумлінне й об'єктивне представлення історично-літературних фактів ! Об'єктивізм видно і у всіх інших літературознавчих працях М. Возняка, навіть і в тих працях, що друкувалися під час комуністичної окупації, бо російські окупанти аж двічі йменували були Возняка академіком, але йому не вірили і деякі його праці не були друковані й досі.

Лука Луців стверджує, що обидва приятелі не тільки на гімназійній лавці, але і впродовж цілого життя, Василь Стефаник і Лесь Мартович, не писали спільно літературних творів, хоч любилися як брати, про що свідчать біографії цих двох майстрів українського слова.

Ірина Пеленська оцінює літературні праці Е. Ю. Пеленського і твердить, що ,,всі теоретичні, критичні й історичні писання й досліди (цього науковця) мали зійтися в одній синтетичній праці. Тому зрозуміле є його змагання до синтези в науковій діяльності і його трагедія, що його праця... не завершилася модерною історією українського письменства''.

Леонід Рудницький ставить собі завдання ,, переглянути та оцінити англомовну перекладну працю над Шевченком після Другої світової війни і приходить до вислідів, що ,,переклади Вери Річ і Андрусина-Кукконнеля без сумніву цінні та вдалі'' і що ,, при їх помочі англомовний читач може добре познайомитися з творчістю Тараса Шевченка''.

Яр Славутич називає творчість О. Лятуринської ,, багатогранною і глибокопродуманою''. Не бачить в її творчості нічого випадкового. ,,Мужність і ніжність — оці два слова найкраще характеризують'' світогляд цієї поетеси.

Микола Степаненко досліджує впливи і постать Григорія Сковороди в пореволюційній українській літературі. Автор добре знає новішу українську літературу в Україні і у вільному світі і стверджує, що 15 поетів і 3 прозаїки писали свої твори під впливом Сковороди, між ними: П. Тичина, І. Дзюба, М. Бажан, Драй-Хмара, М. Рильський та інші. У вільному світі ,,сковородинцями'' називає М. Степаненко Є.Маланюка, Ю. Липу, В. Барку, Ю. Клена, Л. Полтаву, Т. Осьмачку та інших.

Євген Федоренко дав ,,критичну'' аналізу оповідання М. Коцюбинського ,,На камені''. Про його розвідку, про творчість М. Коцюбинського писали ми в ,,Свободі'' в цій рубриці ,,Про нові видання''.

Зі статтіСтепана Чорнія видно, що знищила комуністична Москва, вбиваючи Леся Курбаса, творця славного театру ,,Березіль'', ,,борця за українську правду, за право української культури жити й розвиватися самостійно''. Курбас заявив був, що його театр ,,відкидає провінційну залежність від росій-

(Закінчення на стор. 5-ій)

Леонід Полтава

ЗА ОСТАТОЧНЕ ЗДІЙСНЕННЯ ДАВНЬОЇ МРІЇ

(1)

З наростанням протидії Москві в Україні та в середовищах інших поневолених народів і, одночасно, з наростанням натиску ЗСА та інших країн Вільного Світу на московсько-большевицького колонізатора, — зростають завдання, значення і вага Організацій Українського Визвольного Фронту, зокрема в Америці. Гасло Нескореного Валентина Мороза ,,Будем битись!'' — не було і не буде порожнім словом!

Для кожної дії, а особливо — наступу, необхідний грамплін, необхідний мостовий причілок, точка опертя.

Таким мостовим причілком для ОУВФронту в Ню Йорку вже став репрезентативний дім (властиво — два сполучені між собою доми) при 136 Друга евеню і при 8-ій вул. (Ст. Маркс плейс). Два шестиповерхові доми, куплені оказійно дешево за 250 000 дол., в надзвичайно доброму стані і в осередку українського центру на долині міста — це вже не мрія, а дійсність. У домі при 8-ій вулиці будуть жити 20 українських родин. У домі при Другій евеню вже працюють централі й відділи та осередки багатьох Організацій Визвольного Фронту, а також приміщені й діють: галерія ОМУА, Літературно-Мистецький Клюб, Школа Українознавства СУМА, відділ Українського Музичного Інституту, Головна Управа АДУК у Америці попрохала й дістала згоду на подання головної адреси при нашім репрезентативнім Домі, а при потребі — одержує безкоштовне приміщення для справ розвитку нашої національної культури. Отож, ми не лише говоримо про збереження і т. д. Ми діємо, як того вимагають з України. Ми діємо політично, ми також активно підтримуємо багато культурних починів, відповідаючи таким чином на московсько-большевицьке переслідування української мови і культури на Батьківщині. У великій залі вже незабаром розпочнуться концертові, літературно-мистецькі, розвагові та ін. вечори, демонстрування кінофільмів і прозірок тощо.

Кращого вибору будинків годі було й вимагати від Комітету закупівлі дому під керівництвом мгр Є. Лозинського. Дім ОУВФронту розташований у самому осередку українських установ і організацій у Ню Йорку. Ось наші сусіди: при самій Другій евеню під числами 136, 140, 142, 144 (наш Дім має число 136) знаходяться: Український Народний Дім і дім молоді ,,Пласт'', а увесь приватний дім ч. 134 заселений виключно українцями. Отже, українці тут мають цілий квартал від Ст. Маркс плейс чи 8-ої вулиці (де виходить наш другий дім ч. 43 Ст. Маркс плейс) до 9-ої вулиці. На обширі від 6-ої до 12-ої вулиць, крім того, знаходяться: цілоденна вища і середня школи та Академія св. Юра, чудова нова церква св. Юра, збудована коштом майже 3-ох млн. долярів, новонабуті й змодернізовані доми УККА, Музею СУА, Пласту, Спортового Клюбу, Кредитівки ,,Самопоміч'', Головної Управи ,,Самопоміч'', де приміщені відділи ,,Самопомочі'', УНСоюзу та ,,Провидіння'', а в Українському Народному Домі приміщені: Відділ УККА, ОДВУ, КПС, ГПБ, репрезентативний хор ,,Думка'', Т-во Броди-Лев, Т-во Першої Дивізії ,,Галичина'', Т-во ,,Червона Калина'', УСС, Мистецька Студія Лідії Крушельницької, Т-во Прихильників УНР, Школа п. Мирошниченко, Відділи УНС і УРС, український ресторан; поблизу — кравецька робітня ,,Діядем'', а далі мають свої приміщення або винаймають: книгарні-крамниці ,,АРКА'', ,,СУРМА'', ,,ЕКО'', ,,Молоде життя'', ,,Веселка'', Балетна школа Роми Прийми-Богачевської, галерія емаліста К. Шонка-Русича, ,,Карпати'', ,,Броди'', різні крамниці, як м'ясарні тощо, Юліяна Бачинського, Ст. Шевчук, Грицков'яна (кол. ,,Ілько''), Івасівки й ін. Поблизу Другої евеню — православна кредитівка, пластова крамниця, друкарня ,,Луна'', друкарня ,,св. Софія''.

Потрібно Вам у районі розташування репрезентативного Дому ОВФронту поради адвоката? Вони поблизу: пп. Г. Флис, А. Лозинський, Ю. Волинець, Я. Падох, Р. Олесницький; потрібно лікаря? — д-ри Я. Воєвідка, Р. Осінчук, І. Макаревич, О. Баран, К. Рогозинський; дентисти: д-ри М. Кравчук, В. Барон, Марія Стець, М. Крижанівський; фахівці продажу домів та асекурації: Віра і А. Шумейко, В. Вереш, В. Цюпа, Анастасія Бродин. Тут, на долині міста, вже створено українську Організацію Домовласників, яка плянує закупити нові об'єкти для українського посідання. Між ін., завдяки цій установі закуповується спільно олива тощо, і це дає чималу знижку в цінах.

Ось у такому українському центрі — розташовані два доми Організацій Українського Визвольного Фронту. Фасаду дому при 136 Друга евеню мистецьки оформив барельєфом Тараса Шевченка маестро Михайло Черешньовський.

Не будемо перелічувати всіх головних управ, відділів і осередків ОВФронту, які вже приміщені й працюють в новому нашому домі. Там , де постійно рух людей, і старших, і молоді, де постійно дзеленкотять ділові телефони — напевно діє активний і великий Центр.

Але до голосів та телефонічних дзвінків раз-по-раз вплітаються то удари молотків, то вереск електричних пил...Доми треба остаточно пристосувати до їх нових завдань і вимог. Перший дім, при 136 Друга евеню — фактично вже закінчений, ще тільки у великій залі обладнують дещо наші друзі, і вони вечорами, після важкої щоденної праці — безкоштовно провадять направи, під керівництвом К. Пиля. Однак, були і є роботи, які виконують найняті фірми, інакше міська управа Ню Йорку не дозволила б. А ті фірми коштують дорого, і ще будуть коштувати, бо другий дім, при 8-ій вулиці, не цілком пристосований для життя родин. Мешканевий дім — дуже міцної конструкції, має також 6 поверхів, підіймальні машини-ліфти і т. д.

(Продовження буде)

В ОБОРОНІ ЛЮДСЬКИХ І НАЦІОНАЛЬНИХ ПРАВ

Як уже інформовано і як відомо, Головний Екзекутивний Комітет Українського Народного Союзу скористав з деяких своїх надзвичайних можливостей у Вашінгтоні та протягом трьох місяців: березня, квітня і травня цього року поробив у столиці ряд спеціяльних заходів в обороні людських і національних прав в Україні у зв'язку з арештом голови і членів київської Української Групи нагляду над виконанням Гельсінкських угод та у зв'язку із заповідженою вже на 15 цього місяця Европейською Конференцією в Београді, в Югославії, на порядку якої має бути перевірка виконання власне Гельсінкських Угод, в цьому і т. зв. „Третього кошика" відносно людських прав. Кульмінацією цієї спеціяльної акції УНСоюзу для підсилення тих постійних акцій, що їх ведуть на міжнародному терені Світовий Конгрес Вільних Українців, а в Америці наш Український Конгресовий Комітет, координуючи рівночасно акції спеціяльних Комітетів, створених для цієї мети переважно нашими активістами з молодшого покоління, був „Український Тиждень" у Вашінгтоні від понеділка 16-го травня, із відвідинами законодавців та влаштованим сенатором Робертом Долом прийняттям для них в Капітолі в середу, 18-го травня. Цією спеціяльною акцією УНСоюзу у Вашінгтоні керували, також приготовивши відповідні матеріяли про українських дисидентів, головні радні УНС д-р Мирон Куропась, колишній спеціяльний асистент попереднього президента Джералда Форда для етнічних справ і тепер спеціяльний асистент сенатора Дола, проф. Тарас Шмагала, колишній асистент сенатора Роберта Тефта, та Євген Іванців. Крім багатьох членів УНС та громадян, в цій спеціяльній акції УНС і зокрема в зустрічі із законодавцями в середу, 18-го травня, взяли участь, разом із згаданими вже, такі головні урядовці УНС: головний предсідник Йосип Лисогір, заступники головного предсідника д-р Іван Флис і пані Марія Душник, головний секретар Володимир Сохан, головний касир пані Уляна Дячук і головний організатор Степан Гавриш, головний контролер проф. д-р Богдан Гнатюк та головні радні д-р Анна Чопик, інж. Мирослав Кальба та д-р Богдан Футей. В дальшому подаємо деякі фотознімки з цієї зустрічі та деякі із багатьох листів, що їх одержано від законодавців у зв'язку з цією акцією.

Проф. Тарас Шмагала, д-р Мирон Куропась, Йосип Лисогір (зліва) нагороджують оплесками сенатора Роберта Дола за його промову.

Сенатор Баррі Голдвотер, республіканець з Арізони, вітається із п-ні Лесею Куропась, дружиною д-ра Мирона Куропася (посередині).

Сенатор Джон Гайнц III-ій, республіканець із Пеннсильвенії, в розмові з Йосипом Лисогором і пані Марією Душник.

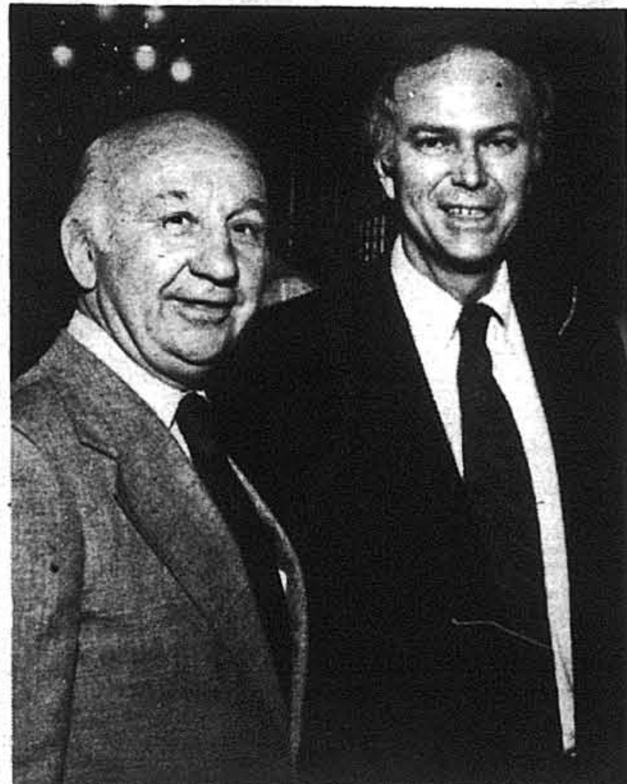
В розмові зі сенатором Франком Чирчом, демократом з Айдаго. На фото (зліва): сен. Франк Чирч, пані Уляна Дячук, Йосип Лисогір, д-р Богдан Футей.

Колишній сенатор Роберт Тефт із своїми приятелями з Огайо, проф. Тарасом Шмагалою і д-ром Богданом Футеєм.

Зустріч зі сенатором Гаррісоном А. Вілліямсом, демократом з Ню Джерзі. На фото (зліва): Євген Іванців, Йосип Лисогір, сенатор Вілліямс та Михайло Іванців.

Сен. Роберт Паквуд, республіканець з Орігону, в розмові з Йосипом Лисогором.

Сенатор Чарлс Матіяс, мол., республіканець з Мериленду, вітається із своїм приятелем, інж. Іваном Шморгуном (справа).

Конгресмен Елдон Рудд, республіканець з Арізони, зустрічається з своїм виборце д-ром Володимиром Чопівським (перший зліва) та з пані Марією Душник і д-ром Юліяном Кулясом.

Сенатори Тед Стівенс, республіканець з Аляски (зліва), і Джон Гайнц III, республіканець з Пеннсильвенії (справа), входять на залю, де відбувається прийняття.

Сенатор Денніс ДеКонсіні, демократ з Арізони, з д-ром Іваном Флисом.

Сенатор Джон Данфорт, республіканець з Мізурі, в товаристві проф. Тараса Шмагали і д-ра Мирона Куропася

Конгресмени Генрі Гайд, республіканець з Фльориди (посередині), і Ричард Келлі, республіканець з Ілліной, говорять з д-ром Василем Верешом, д-ром Олександром Гудзяком, пані Марією Душник та д-ром Юліяном Кулясом.

Йосип Лисогір вітає сен. Строма Турмонда, республіканця з Південної Каролайни.

DANTE B. FASCELL

COMMISSION ON SECURITY AND COOPERATION IN EUROPE
CONGRESS OF THE UNITED STATES
WASHINGTON, D.C. 20515

May 25, 1977

Mr. Joseph LeSawyer, President
Ukrainian National Association
30 Montgomery Street
Jersey City, New Jersey
07303

Dear Mr. LeSawyer:

As you know, the thirty-five signatories to the Final Act of the Conference on Security and Cooperation in Europe will meet later this year for a "thorough exchange of views on the implementation of the provisions of the Final Act..." A preparatory meeting to decide the date, duration, and agenda of the review session will commence in Belgrade, Yugoslavia, on June 15th.

The Commission will be participating in both the preparatory meeting and the review session as part of the official United States delegation. On the eve of the first Belgrade meeting, representatives of the Commission would like to meet with members of the private sector for a briefing and consultation. We are inviting approximately 30 individuals and representatives of private organizations who are particularly interested in the human rights provisions-- Basket Three-- of the Final Act. I am pleased to invite you to join us on Friday, June 10th, at 9:30 in the morning. The meeting should last about two or three hours and will be held in Room 2255 Rayburn House Office Building.

It is our intention to share with you our expectations for the Belgrade meetings, to provide an opportunity for public participation in the Belgrade process, and to answer any questions you may have about that process. I hope you will be able to attend and would appreciate hearing from you one way or the other. Please respond to Ms. Meg Donovan of the Commission staff, who will also be available to provide you with any additional information

Sincerely,
DANTE B. FASCELL
Chairman

CLIFFORD P. CASE

United States Senate
WASHINGTON, D.C. 20510

May 24, 1977

Mr. and Mrs. V. Diachuh
163 Prospect Place
Rutherford, New Jersey 07070

Dear Mr. and Mrs. Diachuh:

Thank you for your letter expressing concern about the situation of the Ukrainian human rights activists, Mykola Rudenko and Oleksiy Tykhy who were arrested by the Soviet authorities on February 5, 1977.

As a member of the Commission on Security and Cooperation in Europe, I am watching the problematic course of human rights in the Soviet Union with particular attention. On February 10, 1977, I [illegible] in the Congressional Record a statement which expresses my protests over the arrests of several members of the Helsinki watch groups in the USSR, among them, of course, Mykola Rudenko and Oleksiy Tykhy. Enclosed is a copy of that statement.

In addition, on February 23, 1977, the CSCE Commission held hearings on some aspects of the work of the Helsinki Groups in the USSR, including testimony by Mr. Andrew A. Zwarun, President, the Helsinki Guarantees for Ukraine Committee. I am also enclosing a copy of his statement before the Commission.

You can be sure that I will continue to make my views known on Soviet violations of the Helsinki accords-- especially in regard to infringements which may occur in areas such as the Ukraine which are far removed from foreign diplomatic and press observers in Moscow. I have also informed the State Department of my abiding concern about the deplorable situation in which the Soviet authorities have placed Mykola Rudenko and Oleksiy Tykhy.

Sincerely,
Clifford P. Case
U.S. Senator

CPC:kj

Enclosures

JACK KEMP

Congress of the United States
House of Representatives
Washington, D.C. 20515

May 26, 1977

Mr. Joseph Lesawyer
Supreme President
Ukrainian National Association, Inc.
P.O. Box 17a
Jersey City, New Jersey 07303

Dear Mr. Lesawyer:

Many thanks for your recent letter in behalf of Mykola Rudenko, Oleksa Tykhy, Mykola Matsevych, and Myroslav Marynovych, who were arrested recently due to their involvement in monitoring the Soviet government's compliance with the Helsinki Agreement. I was most pleased to learn that my good friends visited my office to deliver your message, and as my staff assistant advised them in my absence, I would be most pleased to support your endeavor to protest their arrests.

In behalf of these brave men, I have written to Soviet authorities, bringing to their attention my interest in these men, and urging their assistance in assuring that members of the Kiev Public Group to Promote the Implementation of the Helsinki Accord are not punished for their desire to see this agreement adhered to. I look forward to learning some positive news about these gentlemen, and I hope that you will keep me informed of their fate.

It is an honor for me to work with you in such important concerns, and it is my sincere hope that these men will be released in the near future. Please let me know if there are further ways in which I can be of assistance to you.

Warm personal regards.

S...ely,
Jac...mp
Membe... of Congress

RONALD A. SARASIN

Congress of the United States
House of Representatives
Washington, D.C. 20515

May 20, 1977

Mr. Joseph Lesawyer
Supreme President
Ukrainian National Association, Inc.
P. O. Box 17a
30 Montgomery St.
Jersey City, N.J. 07303

Dear Mr. Lesawyer:

I appreciated the invitation to attend the reception hosted by Senator Dob Dole and the Ukrainian National Association on May 18. Regrettably, a prior commitment prevented me from being able to attend.

However, I thought you would be interested in having a copy of comments which I submitted to the Congressional Record on this occasion.

With kindest regards,

Sincerely,
RONALD A. SARASIN

RAS:rc
Encl.

В ОБОРОНІ ЛЮДСЬКИХ І НАЦІОНАЛЬНИХ ПРАВ В УКРАЇНІ

(Продовження зі стор. 3-ої)

Сенатори Боб Дол і Кліффорд П. Гансен, (республіканець з Вайомінгу), говорять з інж. Мирославом Кальбою (зліва) та Юрієм Павлічком.

Сенатор Джессі Гелмс, республіканець з Північної Кароліни (другий справа), зустрічається із (зліва) д-ром Юліяном Кулясом, Йосипом Лисогором й інж. Володимиром Чопівським з Арізони.

Сенатор Річард Люгар, республіканець з Індіяни, вітається з Євгеном Іванцевим. Посередині — проф. Тарас Шмагала.

Сенатор Піт Доменічі, республіканець з Ню Мехіко (другий зліва), запізнається із (зліва) Володимиром Клозником, проф. Тарасом Шмагалою, Андрієм і Петром Фединськими.

Сенатор Річард Швайкер, республіканець з Пенсильвенії (перший справа), вітається із пані Лесею Куропась. Перший зліва — Йосип Лисогір, другий справа — Юрій Павлічко.

Сенатор Квентін Бурдік, демократ з Північної Дакоти (другий справа), в товаристві (зліва) Йосипа Лисогора, п-ні Марії Лисогір і д-ра Мирона Куропася.

Конгресмен Пол Сарбейнс, демократ з Мериленду, розмовляє з союзовцями (зліва), Іваном Малком, Дмитром Корбутяком та пані Марією Душник.

Сенатор Кліффорд Кейс, республіканець з Ню Джерзі, зустрічається із своїми виборцями, адв. Константином Ваньом та інж. Зеноном Онуфриком.

Конгресмен Едвард Дервінский, республіканець з Ілліной (в ясному одязі), вітається з д-ром Богданом Футесм.

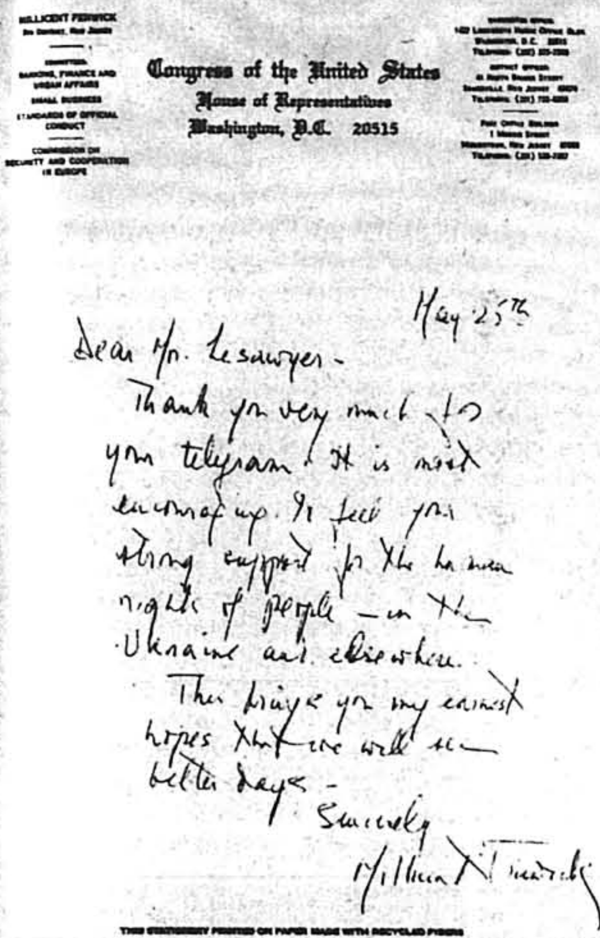
Сенатор Чарлс Персі, республіканець з Ілліной (другий справа), вітається із студентами (зліва) Павлом Залуцьким, Андрієм Филиповичем та д-ром Юліяном Кулясом з Чікаго.

Сенатор Бирч Байґ, демократ з Індіяни, в розмові (зліва) з д-ром Богданом Футесм і Йосипом Лисогором.

Д-Р БОГДАН ЦИМБАЛІСТИЙ ДОПОВІДАТИМЕ НА СХОДИНАХ СУА

Ірвінгтон, Н. Дж. — Окружна Управа Союзу Українок в Ню Джерзі інформує, що в п'ятницю, 3-го червня ц. р., о год. 7-ій вечора в приміщенні Українського Народного Дому, при 140 Проспект евеню, відбудуться ширші сходини Управи, на яких д-р Богдан Цимбалістий виголосить доповідь на тему: ,,Сенс і значення етнічно-національного виховання''.

MILLICENT FENWICK

Congress of the United States
House of Representatives
Washington, D.C. 20515

May 25th

Dear Mr. Lesawyer -

Thank you very much for your telegram. It is most encouraging. I feel your strong support for the human rights of people — in the Ukraine and elsewhere.

This brings you my earnest hopes that we will see better days -

Sincerely

Millicent Fenwick

THIS STATIONERY PRINTED ON PAPER MADE WITH RECYCLED FIBERS

RICHARD (DICK) STONE
FLORIDA

United States Senate
WASHINGTON, D.C.

May 24, 1977

Mr. Joseph Lesawyer
Supreme President
Ukrainian National Association, Inc.
P. O. Box 17a
Jersey City, New Jersey 07303

Dear Mr. Lesawyer:

This is in reply to your letter of May 16 regarding human rights in the Ukraine.

As you may know, I have had the honor of being appointed to the Commission on Security and Cooperation in Europe which will monitor the effectiveness of the Act of the Conference on Security and Cooperation in Europe, signed in Helsinki. You may be assured that I will strive to ensure that all provisions of the treaty are carried out in accordance with the treaty's intent, particularly those relating to humanitarian rights. As a member of this Commission and the Senate Foreign Relations Committee, I will use my positions to serve a special function for all those who are seeking their basic freedoms.

I have been contacted by Mr. Andrew Zwarun of the Helsinki Guarantees for Ukraine Committee, Washington, D.C., regarding the arrests of Mykola Rudenko, Oleksiy Tykhy and several other Ukrainian dissidents. Enclosed please find a copy of my letter to Ambassador Dobrynin regarding this matter.

Warm personal regards.

Most cordially,

Richard (Dick) Stone

RDS/baj

JESSE HELMS
NORTH CAROLINA

United States Senate
WASHINGTON, D.C.

May 26, 1977

Mr. Joseph Lesawyer
Supreme President
Ukrainian National Association, Inc.
Post Office Box 17a
30 Montgomery Street
Jersey City, New Jersey 07303

Dear Mr. Lesawyer:

I appreciate the material that you gave me concerning the plight of the Kiev and Moscow Monitoring Group members now under arrest in the Soviet Union.

I enclose with this letter a copy of my letter to Secretary Brezhnev, strongly protesting these arrests and demanding that the Soviet Union live up to its agreements, reached at Helsinki in 1975.

I enjoyed the reception Wednesday evening, and appreciate all of the fine work that you and the Ukrainian National Association are doing.

Sincerely,

Jesse Helms

JESSE HELMS:c

GUS YATRON

COMMITTEE ON INTERNATIONAL RELATIONS

Congress of the United States
House of Representatives
Washington, D.C. 20515

May 19, 1977

Mr. Joseph Lesawyer
Supreme President
Ukrainian National Association, Incorporated
Post Office Box 17a
Jersey City, New Jersey 07303

Dear Mr. Lesawyer:

Thank you very much for your recent letter delivered to my office by Mrs. Lesawyer, regarding the arrest of four Ukrainian dissidents. I read your correspondence as well as the accompanying materials with deep personal interest and sympathetic concern.

I have long been an active proponent of the rights of the oppressed peoples in the Soviet Union. The recent arrest of the four members of the Kiev Public Group by Soviet authorities has deeply troubled me. In my continuing efforts in support of human rights, I have written to President Carter, General Secretary Brezhnev and Secretary General Waldheim, urging them to take prompt, effective action to secure the release of these men and to ensure Soviet adherence to the human rights provisions of the Helsinki Accords. Enclosed are copies of my letters.

Please accept my sincere regrets that I was unable to attend the Association's reception last evening. Legislative business required my presence on the floor until late last night. Your contacting me in this vital regard is genuinely appreciated. Please be assured that I will continue to champion the cause of the Ukrainian people. If I can be of further service in any way, please do not hesitate to get in touch with me again.

With best wishes,

Sincerely,

Gus Yatron

GUS YATRON
Member of Congress

GY:jc
Enclosures

Закінчення академічного року Семінарії Св. Софії

Савт Бавнд Брук (Н.Н.) — Дня 22 травня відбулося тут урочисте закінчення академічного року Теологічної Семінарії св. Софії, яка була зорганізована два роки тому Українською Православною Церквою в ЗСА. З цієї нагоди в Церкві-Пам'ятнику відбувся святочний Молебень, що його відправив декан Семінарії, о. Ф. Істочин. Співав хор семінаристів під керівництвом студ. Євгена Криволапа. Крім семінарійної родини, в подячній молитві взяли участь члени Опікунчої Ради Семінарії, її редагогічний персонал, представники Братства св. Андрія, Сестрицтва св. Покрови і причту парафії св. Андрія на чолі з заступ. настоятеля Церкви-Пам'ятника о. протопресвітером Павлом Фальком, голова Консисторії УПЦ о. протопресвітер Артем Селепина, працівники Консисторії, довколишні священики та представники Студентської Громади американського університету Ратґерс з Ню Бронсвіку, Н.Дж.

У своїй заключній проповіді до студентів декан Семінарії о. Ф. Істочин, бажаючи їм заслуженого літнього відпочинку, підкреслив, що минулий шкільний рік був роком проґресу праці студентів, як внутрі Семінарії, так й в їх зв'язках з нашим громадянством назовні. З тих причин — був це одночасно рік глибокого морального вдоволення тих вірних нашої УПЦ, що своїми щедрими пожертвами причинились до урухомлення постійних викладів в Семінарії та урухомлення гуртожитку для 11-х наших семінаристів. Він назвав семінаристів майбутніми апостолами нашої Церкви, підкресливши, що їх рішення вступити до Семінарії, щоб посвятитися священичій праці серед сучасного зматеріялізовання світу та світоглядового розгублення серед молоді, вважає покликом Божим. Тому закликав їм цей поклик в собі розвивати, як найвищий дар, розвивати не тільки в часі академічного року, але також в іншій формі в часі літніх вакацій, щоб систематично, достойно готуватись до виконання передбаченої для них Волі Божої. Тому, побіч розвивання в собі віри та релігійних почувань, студенти повинні систематично поглиблювати свої знання інших наук, які є так необхідні в житті священика, особливо в нашому скомплікованому часі. Саме бажання праці в Церкві, саме знання літургічних моментів вже не вистачить, коли бажаємо в сучасному модерному житті успішно реалізувати ці завдання, на які вказав своєю святою наукою Христос. Для остороги студентам в цьому відношенні він приточив слова Пророка Осії, який каже: ,,Погине народ мій за те, що не має знання: тому, що знання ти відкинув, відкину й тебе, щоб не був ти для мене священиком". (Осія, гол. 4, вірш 6). Знання психіки людської має їх упевнити в тому, що бажання змінити щось на краще в іншій людині має бути попереджене зміною на краще в собі, особистим прикладом. Він закликав семінаристів ставати людьми Бога не тільки на сьогодні, але також на пізніші роки, які принесуть нові течії, нові зміни в житті нашого суспільства. Словами: — ,,Підходьте з найглибшою серйозністю і респектом до пастирського служіння, до якого покликав Вас Сам наш Христос, щоб ви були якнайбільше духово оновлені й творчі у Його Виноградника на відтинку Української Православної Церкви" — закінчив своє слово до семінаристів о. декан Істочин. Згадав він також про ролю дружин наших православних священиків, які є найближчими їх співпрацівниками. Прикмети їх, прикмети, що ними так щедро обдарив жінок Всевишній, відограють особливу ролю в доповнюванні праці священика-душпастиря в ділянці лікування психічних і фізичних ран вірних нашої Церкви. Своє слово закінчив о. декан зворушливою молитвою до Бога, щов Він покріпив в наших студентах та всіх тих, що прибули на цю подячну молитву, пробуджених в їх серцях Своїх величних прикмет, які допоможуть їм стати дійсними речниками Його Святої Волі на землі.

Після Молебня відбулось в приміщенні Семінарії товариське прийняття, приготоване панями-ентузіястками нашої Семінарії. Коротке слово з цієї нагоди сказав д-р Іван Фізер, проф. університету Ратґерс, член Опікунчої Ради Семінарії. Він представив також жертводавців Семінарії з нагоди закінчення її академічного року. Від Сестрицтва Св. Покрови пожертву склала п. Краснів, від Братства св. Андрія — п. Михайло Шульга, а від Української Кредитової Кооперативи св. Андрія — інж. О. Павловський. За прихильність до Семінарії та постійну жертвенність згаданих організацій на Фонд розбудови Семінарії св. Софії подякував сердечно о. декан Істочин.

Валентин Мороз та інші...

(Закінчення зі стор. 1-ої)

ми приречені на фізичне виснаження та деградацію. Ціль каральної системи — ,,наукове знищення нас. Нас примушують майже безплатно виконувати роботу, яка не є нам під силу, при умовах дуже поганого харчування. Медичні установи існують тільки на показ — медпрацівники цілковито підпорядковуються адміністрації концтабору та КҐБ. Справді, деякі з нас тут умирають.

До злодіїв, убивців та насильників в Совєтському Союзі застосовують дуже суворий кодекс. Цей сам кодекс застосовують і до нас, в'язнів совісти. Його пояснюють, доповняють під кутом загострення варварства; поширюють численні тайні інструкції, накази, з яких найбільш відомі є наказ міністра МВД ч. 20 від 14 січня 1972 р. Але тому, що ці каральні документи не були опубліковані в пресі, вони є закриті для нас і для загалу суспільства і це дозволяє таборовій адміністрації тлумачити їх, як їм вигідно. Крім того, на місці процвітає сваволя і самодурство адміністрації. Скаржитися на цю дійсність, як правило, є некорисно.

Така є дійсність. І цю дійсність добре знає Петров-Агатов. Не один з нас пам'ятає, як свого часу він не раз скаржився на нестерпні умовини ув'язнення в таборах і тюрмах. Вистачає заявити, що скоро після його звільнення в серпні 1975 р. КҐБ і МВД, святкуючи перемогу над пошитим в дурні Заходом, ще більше загострили режим. Тепер, на початку цього року — року Белградських нарад — загострення режиму підвищилося ще на один ступінь. І через це ми тепер боремося за легальне введення статусу політв'язня, ще перед початком нарад в Београді.

Користуючись нагодою, ми сердечно вітаємо нескореного Александра Гінзбурга, мужнів борців за права людини Юрія Орлова, Єлену Боннер, Валентина Турчина й інших членів (політв'язнів мордовських (політв'язні мордовсь-ких таборів помиляються. Турчин не є членом Гельсінкської групи. КОРПВ).

Ми стоїмо разом з вами у вашій важкій, але корисній праці.

Паруйр Айрікіян
Микола Будуляк-Шаригін
Ірина Калинець
Ігор Кравців
Рамзік Маркосян
Валентин Мороз
Михайло Осадчий
Владимір Осіпов
Оксана Попович
Василь Романюк
Нісле Садунайте
Петро Саранчук
Ірина Сеник
Сергій Солдатов
Герман Ушаков
Міхаіл Хейвец
Вячеслав Чорновіл
Данило Шумук
Артем Юскевич

лютий, 1977 р."

Небувалий Шевченківський Концерт

Концерт в честь Шевченка у Вільмінгтоні, Делавар, небувалий тому, що був уряджений спільно кількома поколіннями українців, які з великим пієтизмом вшанували Батька Нашого Народу. Як приємно було бачити на сцені переважаючу скількість молоді — запоруку будучности. Коли перша частина нагадувала нам колишні концерти в честь Кобзаря своєю народністю, то друга вводила нас у світ етеричний. Відчувалось, що в обидві частини вложено працю і відповідну підготову.

Всі точки в першій частині — мелодеклямація ,,Думи мої" у виконанні Зої Трофіменко і бандуристів під муз. керівництвом Сергія Ковальчука, декламації ,,Садок вишневий" і ,,Кобзареві" Ліни Костенко у виконанні Лії Глинянської і Василя Шеремети, інсценізація ,,Свято у Чигирині" при співучасті Тані Гузар, Марка Мурованого, Лека і Мирона Корженівських, пісні у виконанні Ансамблю Бандуристів Сергія Ковальчука, ,,Гопак" виконаний українською студентською молоддю Делеварського університету—викликали миле і культурне враження. Зокрема вирізнявся гарною дикцією Василь Шеремета. Сердечні слова Лади Гузар, голови 54-го Від. Союзу Українок, при відкритті і змістовний та цікавий реферат ,,Жінка в творах Шевченка" дир. Богдана Ясінського зі закликом до теперішніх матерей: ,,Українка без Шевченка, як Церква без Бога" — все це дало гарне завершення першої частини.

Я не знавець, щоб давати фахову оцінку голосові співачки Марії Ясінської-Мурованої, чи мисткині-акторці Христині Озарків в її рецитації. Без перебільшення мушу це підкреслити, що цей голос був незвичайно милозвучний, приємний і викликав особливу духову насолоду. Він уводив в емоційне переживання, яке співачка так вміло переливала його на залю, що, так відчувалось, творила одну й нерозривну цілість зі сценою. ,,Тече вода" Фоменка, ,,Якби мені черевики" Штогаренка, ,,Як би зустрілися" Рудницького і ,,Гопак з Гайдамаків" на слова Шевченка муз. Мусорського, якого так тріюмфально і динамічно передала співачка публіці, та уривки з опери ,,Катерина" Аркаса — заповнили прекрасну вокальну частину програми. Безперервні оплески і повстання з місць були найкращою нагородою і признанням непересічній нашій співачці Марії Ясінській-Мурованій, а прекрасний букет рож, який вона так сердечно ділила з актрисою Христиною Озарків, додатково підкреслити доцінення публікою її мистецтва.

Мисткиня-акторка Христина Озарків зворушила публіку своїм незрівняним мистецтвом слова. Рецитація ,,Лебедин" й уривки з опери Аркаса ,,Катерина". Тоді в цій акустичній залі Вільмінгтонської Музичної Школи можна було почути кожне її слово, навіть сам порух уст. Можна було вглибитись у зміст, який з незаперечною мистецькістю передавала його акторка уважним, і гей би завороженим нею слухачам і глядачам, що ловили з її словами також кожний рух, що так доцільно і природно був відданий та гармонійно переплетений з Кобзаревем словом. Смертна тишина на залі, включно зі, звичайно, неспокійною молоддю, вказувала на безперечний контакт мисткині з публікою.

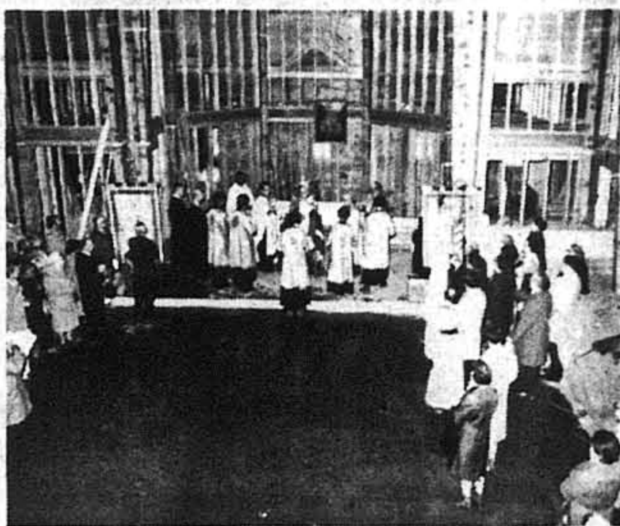
Не можна оминути акомпаньятора Святослава Трофіменка, який сповнив своє нелегке завдання прекрасно.

Хочеться в імені всіх на залі сказати: Спасибі Вам дорогі наші мистці за так пишний духовий пир. Не жалуємо, що приїхали аж з Філядельфії. Не все великі метрополії дописують і ,,провінція" може застидати. Окрема подяка належиться мистецькому керівникові програми Марії Ясінській-Мурованій. Можемо подивляти який тягар відповідальности спочивав на її раменах: підготовка і керівництво програми, приготування самої себе і власний виступ, а в додатку, по концерті, прийняття друзів і гостей у своїй привітній і культурній господі, у якій і Шевченкові було б приємно побути, бо не раз був гостем гарних домів.

На закінчення додамо, що є між нами таланти, та їх ми часто не доцінюємо, відповідно не використовуємо для прослави краси, для власної душевної насолоди та й у скромному, для сатисфакції і росту самих мистців, що вони є бажані, люблені і належно доцінені культурним середовищем свого народу. Цей балянс між глядачем і слухачем а мистцем-творцем і виконавцем створює цю прекрасну симфонію, яка є характерною для культурно виробленого суспільства.

З. К-т

Пропам'ятна церква в Джонсон Сиmі

Під час відправи молебня перед посвяченням угольного каменя церкви в Джонсон Сиmі, Н.Й.

,,Цю церкву Пресвятого Серця Христового збудовано в пам'ять зруйнованих дерев'яних церков в горах Карпатах, в Україні. На їх архітектурних зразках вона буда запроєктована.

Окрушини землі з Карпат та інших частин України вкладаємо до цього угольного каменя на знак нашого духовного зв'язку з переслідуваною Українською Церквою і цілим Українським Народом.

Хай слова поета, в'язня концентраційних таборів, будуть пригадкою для майбутніх поколінь про варварство комуністичної Москви''.

Церква

Тріщали предвічні зруби,
летіли ґонти, як пір'я:
руйнували дерев'яне чудо
людської праці та віри.
І, вписані в лагідні гори
востаннє хиталися бані,
вмирали ясно і гордо,
так, як вмирають останні.
Це умирали століття,
це умирало прекрасне...
З розпуки дробилися на дровіття
золоті грона іконостасу
І шукали між бур'янами
вічний спочинок ікони.
І плакала в недотороощеній рамі
Гуцульська Мадонна.

Ігор Калинець
В'язень Мордовських К-Таборів

Таку грамоту-Присвяту вложено до угольного каменя української католицької церкви пресвятого Серця Христового в Джонсон Сиmі, Н. Й. Благословення угольного каменя відбулося у неділю, 24-го квітня, ц. р. під проводом нашого Владики Йосифа Шмондюка, при співучасти численних отців та вірних нашої парафії і гостей із Сиракюз, Елмайри, Скрентону й інших міст. Грамоти відчитали о. Севастіян Шевчук, ЧСВВ, попередній наш парох — українською мовою і о. Пилип Бумбар, теперішній наш парох — англійською мовою. Друга грамота подає до відома, коли та в час урядування яких достойників, так церковних, як і світських, збудовано церкву. Обидві грамоти виписала дуже гарно на пергамені наша парафіянка Люба Войтів. Проповідь про вагу церкви й віри виголосив наш декан, о. монс. Василь Середович.

Окрушини землі, що про них згадується в грамоті-Присвяті, є з таких місцевостей: Київ, Почаїв, село Шешори, район Косів та село Старі Петликівці, область Тернопільська.

Зараз після благословення угольного каменя відбулося традиційне свячене в парафіяльній залі в Бінґгемтоні, в якому взяло участь коло 350 осіб. В короткій програмі-концерті церковний хор відспівав декілька воскресних пісень, шкільна дітвора відтворила сценку ,,Великодня пригода'', молодші члени танцювального гуртка відтанцювали кілька національних танців, а старші вивели великодні гагілки. На кінець програми вся дітвора й молодь зійшли зі сцени, продефілювали перед головним столом і поклали квіти перед нашим Владикою та іншими почесними гістьми.

Побажання з приводу посвячення угольного каменя висловили о. Севастіян Шевчук, ЧСВВ, о. крил. Богдан Смик, о. декан Богдан Їжак та о. крил. Стефан Чомко. Промовляли також посадники Бінґгемтону й Джонсон Сиmі. Завершенням усіх промов було слово нашого Владики Йосифа. Багато інших гостей потрудилися, щоб бути співучасниками нашого радісного торжества. Мати нашого отця пароха, Софія Бумбар і її дочка Дорія приїхали з Боффало, а також о. монс. Петро Скринковський, о. Роман Білецький, о. Роман Ґолемба та проєктодавець нашої церкви архітект інж. Аполінарій Осадца і його дружина.

Наша нова церква ззовні вже майже викінчена. Тепер перед нами дальше завдання: викінчити її гарно внутрі, щоб вона була гідною пригадкою отих дерев'яних чудес ,,людської праці та віри'' поруйнованих на рідних землях. Ми —громада невелика (несповна 100 родин) та все ж таки на протязі 10 місяців придбали майже 70 тисяч долярів. Та до повного успіху нам ще далеко, бо перед нами трудне завдання: перенести парафію на нове місце, а це означає багато проблем і трудностей. Ми радо прийняли б добру раду й допомогу добрих людей з-поза парафії. Жертви на будову можна висилати на адресу: Sacred Heart Ukrainian Catholic Church, Building Fund 6 Holland St., Binghamton, N.Y. 13905.

В.І.

ПРО ЦЕ І ТЕ...

(Закінчення зі стор. 2-ої)

політв'язнів, а два франкомовні журнали, побіч суто-політичних тем, почали вміщувати й філософічні та мистецькі статті. ,,Ест-Европеен'' ч. 151 надрукував статті: монс. Й. Дюкарма ,,Сковорода — український філософ'', проф. О. Кульчицького ,,Різні боки персоналізму'' та О. Вітошинської ,,Французький і український Дон-Жуани'', а• ,,Ешанж'' ч. 30, побіч світлини Л. Плюща з міністром Шуманом та о. Нарожняком у Лілю, дав теж фото Люби Кобрин, яка не тільки розповідала на телебаченні анекдоти, але й мала епізодичну ролю в одному з французьких поліційних передач.

Як бачимо, наші ,,старші'' не поступаються ,,молодшим''. Годиться ще хіба додати, що ,,молодший'' Леонід Плющ знову появився на французькому телебаченні, бо з ним зробили інтерв'ю з приводу появи його споминів у видавництві Сейль, Париж 1977 п. н. ,,Дан лє карнаваль де лыстуар'' (В історичному карнавалі).

Плющ не тільки сказав, що він і його два сини залишаться українцями, хоч і не повернуться до сучасної України, але й на запитання журналіста, який це в його бутонєрці ,,бедж'', відповів, що це В. Мороз, • додавши історію його ув'язнення, а телевізійна камера дала відзнаку з Морозом на перший плян. ,,Історичний карнавал'' — це перша самостійна книжка французькою мовою Л. Плюща, бо попередню збірку документів п. н. ,,Ль'афер Плющ'' зладила перекладачка Таня Матон і, думаємо, добре на ній заробила...

•)Саме появився переклад ,,Хроніки опору'' В. Мороза на французьку мову, вид. Укр. друкарні, Париж, 1977.

ГРОМАДСЬКА МІСІЯ...

(Закінчення зі стор. 2-ої)

катів, на внесення адв. Михайла Пізнака та адв. Юрія Волинця схвалено однодушно відновити Асоціяцію й як зорганізується загально-американське адвокатське Об'єднання адвокатських організацій, включитися в нього. Адв. Пізнак предложив копію чартеру Асоціяції та поінформував про його зміст. Про завдання та майбутню її працю доповідав адв. Волинець. До найближчих загальних зборів Асоціяції уповноважено вести її останньому голові, адв. Дейчукові, і останньому секретареві, адв. Волтерові Стекові. Чергові збори визначено на 10 червня в приміщенні Українського Інституту в Ню Йорку ввечері, о год. 7-ій.

Ці подвійні організаційні заходи українських членів американської адвокатури можуть започаткувати великий рух об'єднання усіх наших адвокатів в ЗСА, на що вже настав високий час. Адже ніхто другий, тільки правники, зокрема адвокати, ведуть американську політику, а то й фінанси, й з-поміж них, наших тутешніх адвокатів, сподіваємося перших належних нам за числом й активністю когресменів і сенаторів. Сподіваємося, що ця початкова активність широко розгорнеться і стане великою допомогою в нашій праці для заморської України й України справжньої, під чужою безоглядною окупацією, якій наші правники можуть і повинні прийти з професійною допомогою, правничою і політичною.

В'зборах узяли участь як старші, так молодші члени української адвокатури. Зі старших адвокатів і громадян прийняли участь у зборах адвокати Альберт Дейчак, Михайло Пізнак, Юрій Волинець, Іван Флис, Волтер Стек, Володимир Атляс і Ярослав Падох. З молодших і наймолодших, які щойно недавно вступили в адвокатський стан, були на зборах нюйоркчани Валентин Поливко і Аскольд Лозинський; не міг прибути адв. Адріян Сливоцький. З нюджерзіян була велика і надійна репрезентація в особах Роберта Челяка, Юрія Кордуби, Нестора Олесницького, Романа Пітя, Волтера Пітя, Мирослава Смородського, Кенета Ваня та ін. Всіх їх сподіваємося зустріти на чергових нарадах 10 червня та в широкій й кипучій професійно-громадській активності для добра нашої громади. Адже наші адвокати в минулому були головними пробудниками громади та оборонцями її громадських та національних прав. Цю професійну й водночас громадську місію, ми певні, продовжуватимуть й наші заморські адвокати.

ПРО НОВІ ВИДАННЯ

(Закінчення зі стор. 2-ої)

ських стилів, що він робить прямий поворот до Европи і до самого себе''. І за це згинув.

В цьому томі надруковано і недокінчену розвідку покійного професора Василя Стецюка під заголовком ,,Проблема етногенези римського народу''.

З мовознавства надруковано чотири доповіді **Пантелеймона Ковалева** ,,Про одну з проблем слов'янської філології (про звук ,,е'')''; Дан Б. Чоника: ,,Ще одна система фонем сучасної української літературної мови'';**Юрія А. Перфецького** про Галицько-Волинський літопис, як джерело української мови та історіографії та **Василя Ящуна**, який дав описову аналізу безнаросткових іменників на —а, корелятивних із спиростованими дієсловами в сучасній українській мові.

З термінології надруковані дві статті:**Омеляна Омецінського**,,До питання правопису українських хемічних термінів'' та **Анатоля Вовка ,,В обороні** номенклятурних пропозицій''.

З бібліології маємо чотири праці:**Максим Бойко** пише про Осередок бібліографії Волині;**Роман Верес**:,,Бібліотечна справа в Україні'', Павло Заплітний ,,Згадки про Україну й українців у Конгресовому записі ЗСА'' і Олександер Соколишин ,,Євген Юлій Пеленський — український бібліограф''.

На сторінках 269—285 надруковане англійською мовою резюме всіх статтей.

З'їзд був в 1973 році, Записки мають дату виходу 1976 (в дійсності вони з'явились аж 1977 року). НТШ проявляє свою діяльність друком наукових праць. Чи не можна б вчасніше друкувати доповіді, це могла б бути заохота до праці, головно молодших віком наших науковців. Новий голова НТШ д-р Я. Падох це робить.

Концерт І. Жука в Гарварді

Іриней Жук

У п'ятницю, 29-го квітня ц. р. український піяніст з Канади Іриней Жук виступив із концертом творів композиторів-клясиків в будівлі Мейтера Гарвардського університету. І. Жук виконав твори Бетговена, Шопена, Брамса і Ліста. Він був гостем Українського Наукового Інституту Гарвардського університету (УНІГУ) і програми студій СССР та Східньої вропи, які влаштували триденну конференцію під назвою ,,Австро-Угорщина, 1867-1918,культурні, суспільні та національні рухи". На концерті були приявні учасники конференції, працівники і студенти університету та гості з української громади Бостону і околиць. Після концерту відбулось прийняття в честь І. Жука в приватному домі господарів будівлі Мейтера Гостей приймали проф. Дейвид і д-р Патрикія Герлігі. Д-р Герлігі є дослідним співробітником УНІГУ.

Балтімор — в обороні людських прав, Віри і Церкви в Україні

Часом і невеличка українська громада в Балтіморі здобудеться на почини, що заслуговують на особливу увагу всієї нашої спільноти в Америці, ще й саме тоді, коли йдеться про долю українського народу у теперішню страшну добу розгулу насилля русифікаційного курсу в Україні.

Під впливом інформацій ,,Свободи'' і з рамени Світового Конгресу Вільних Українців створено в Балтіморі в січні ц. р. Комітет Оборони Людських Прав, Віри і Церкви в Україні, який очолили: д-р Лемішка, проф. Войтович, інж. Саламаха, проф. Фенчак, проф. Басараб, д-р Шавяк, інж. Сушко. Комітет приступив негайно до праці, і вже в неділю, 9-го січня ц. р., у вечірніх годинах в елегантній залі Губернаторського клюбу (власник мгр Андрій Чорнодольський) відбулася ця небуденна демонстрація політичної зрілости під гаслом: В обороні людських прав в Україні, в обороні Віри і Церкви в Україні.

У святочній, ще різдвяній атмосфері з традиційною кутею, голубцями і борщем засіли за столами, прибраними ялинками і свічками, всі — і католики, і православні, всі спільно зі своїми панотцями, як одна велика українська родина, свідома своїх завдань і велична у своїй об'єднаній силі.

Запрошені прелеґенти панотці, протопресвітер Степан Біляк з Філядельфії і д-р Ізидор Нагаєвський з Клівленду представили громаді дійсний стан мартирології Української Православної, Української Католицької і Української Протестанської Церков в Україні, як випробовану ще російськими царями методу Москви, спрямовану на знищення українського народу як нації, на повну русифікацію Українських Церков через фаворизовану Російську Православну Церкву. Глибоке знання справи, об'єктивність викладу і любов до своєї прадідівської віри і українського народу приємно вражали в обох доповідачах, толерантних у справах віри і зворушливих у виявах братолюбія.

Після доповідей виступив хор української католицької церкви св. Михаїла під орудою д-ра Костртрубяка з низкою настроєвих українських колядок.

На закінчення програми голова Резолюційної комісії Анатоль Булавка прочитав резолюції, що їх в перекладі на англійську мову розіслано всім американським релігійним громадам у Балтіморі і стейті Мериленд.

У резолюціях сказано:

Стверджуємо сумний факт, що тривожні вістки з України глибоко збентежили українську спільноту у вільному світі і нас в ЗСА, тим більше, що нова хвиля релігійних і національних переслідувань у СССР посилилась саме тоді, коли ціле людство на протязі 1977 року відзначатиме 29-ті роковини Загальної Декларації Прав Людини, і ще не проминуло й двох років від міжнародної конференції в Гельсінках.

Не зважаючи на те, що на всіх конференціях на протязі Міжнародного Року Прав Людини і на конференції в Гельсінках народи світу через своїх управнених представників осудили факти легковаження основних прав людини, та, не зважаючи на те, що представники СССР і УССР на цих конференціях підтримали це становище, уряд СССР не припинив репресій на церковно-релігійному і національному відтинках. Доводиться ствердити, що в СССР далі продовжується безоглядне переслідування всіх тих, хто залишився вірним своїй релігії, своїй Церкві та своїй національній традиції.

Одне з основних прав людини — це її право на свобідне виконування релігійних практик і на свобідну її приналежність до бажаної Церкви, чи релігійної громади. Це право визнав за кожною людиною у світі Загальною Декларацією Прав Людини, в якій стверджується, що ,,кожна людина управнена до всіх прав і свобід, визначених у цій Деклярації, без різниці на расу, колір, стать, мову, релігію, політичні чи інші переконання, національне чи соціяльне походження, маєтковий стан, народження, чи інший статус'', і що кожна людина має право на свободу думки, сумління і релігії''.

Ми віримо, що всім це зрозуміло, що якдовго в будь-якій державі світу будуть порушувати основні права людини, людство не може надіятися на тривалий мир. Світового маштабу підтримка наших заходів в обороні переслідуваних Церков в Україні буде доказом, що народи світу справді доцінюють вартість і важливість Загальної Деклярації Прав Людини, та коли потрібно, мають відвагу стати в обороні засад тієї Деклярації.

Тому вважаємо за конечне звернутися до публічної опінії Християнських та інших в Бога віруючих вірних, а зокрема Жидівської спільноти в Балтіморі і стейті Мериленд з протестом проти зневаги постанов Загальної Деклярації Прав Людини, одночасно з вимогою від міжконфесійної спільноти вірних вглянути в цю антигуманну політику уряду СССР та засудити безправні методи, які він застосовує щодо окремих Церков в Україні, а зокрема Української Католицької та Української Православної Церков.

Совєтських уряд повинен припинити дальше переслідування Церков в Україні; звільнити з в'язниць та концентраційних таборів заслань духовенство й вірних, дозволити на відновлення нормальної діяльности Української Автокефальної Православної Церкви, Української Католицької Церкви, Протестанських Церков та Церков інших віровизнань, а зокрема Жидівського.

Совєтський уряд повинен припинити антигуманну русифікацію України і звільнити з в'язниць і концентраційних таборів українських патріотів, що борються за основні права людини, заґарантовані навіть совєтською конституцією.

Основні права людини не можуть мати обмежень і бути привілеєм для одних, а забороною для інших. Вони мусять бути дійсно універсальні і всіми шановані.

[АБУ]

Помер Пилип Білинський, союзовий та громадський діяч

Картерет. — В неділю, 29-го травня ц.р., в день Зелених Свят, помер тут після короткої недуги Пилип Білинський, довголітній член місцевого 342-го Відділу УНСоюзу, Товариства „Запорозька Січ", урядовець цього Відділу та голова Контрольної Комісії. Покійний був теж діячем місцевої катедральної парафії св. Димитрія та української громади. Народився він у Долинянах, пов. Рогатин у 1894-му році. Членом УНСоюзу став у 1926-му році.

Похорон бл. п. Пилипа Білинського відбудеться в п'ятницю, 3-го червня ц.р. з катедри св. Димитрія о годині 10:30 ранку на цвинтар Розгіл уЛіндені, Н.Дж. Покійний осиротив дружину Галину, сина Стефана і доньку Анну Данч з родиною та белику місцеву українську громаду.

ВЕЧІР, ПРИСВЯЧЕНИЙ УКРАЇНСЬКИМ ПОЛІТИЧНИМ В'ЯЗНЯМ

Мейплвуд, Н. Дж. — Заходами Комітету Оборони Українських Політичних В'язнів тут в неділю, 5-го червня ц. р., о год. 5-ій по полудні в приміщенні української православної церкви Св. Вознесення — 652 Ірвінгтон евеню, відбудеться вечір, присвячений українським політичним в'язням. В програмі: телевізійний фільм — Бумеранг, історія українського дисидентського руху, виготовлена телевізійною станцією та Комітетом в Рочестері; зустріч з Андрієм Григоренком; виставка матеріялів українського руху спротиву.

У Філядельфії...

(Закінчення зі стор. 1-ої)

дальше почесна трійка комбатантів армій УГА, УД УНА й УПА із урною з прахами українського невідомого вояка з України, вінки від Координаційної Ради Українських Комбатантських Організацій, СУК „Провидіння" та парафії св. Архистратига Михаїла, а за ними велика колона комбатантів українських армій, що уставилися в рядах обабіч Пам'ятника. Почесну стійку при Пам'ятнику, зложену із представників Головних і Крайових Управ ОбВУА, Братства УСС-ів, Братства кол. вояків І. УД УНА, Об'єднання й Т-ва кол. вояків УПА та Братства „Броди- Лев", і „Смолоскип-у" очолював голова Головної Ради Братства УСС-ів й рівночасно голова Координаційної Ради Українських Комбатантських Організацій у Філядельфії, поручник УСС-ів дир. Іван Поритко, та голова Головної Управи ОбВУА д-р Болодимир Ґалан. Пор. І. Поритко, прийнявши урну з рук носіїв, зложив її у приготованому місці у стіп Пам'ятника Поляглим Героям.

Релігійні відправи почав словом-проповіддю про значення Поминок по поляглих. Владика Василь Лостен. Після Панахиди до якої співав хор із співаків хорів „Кобзар", „Прометей" та церковних хорів під орудою мгра Романа Книша, парох катедри Непорочного Зачаття у Філядельфії, як господар цвинтаря у Факс Чейсі, о. шамб. Роберт Москаль виголосив релігійно-патріотичну проповідь, підкреслюючи значення української визвольної боротьби, пам'ять по поляглих воїнах та символіку сьогоднішнього свята. Після традиційного вояцького „Вічная пам'ять" Владика й духовенство посвятили відновлену підставу Пам'ятника, урну з тлінними останками та нагробну пропам'ятну ґранітову плиту (мистецької роботи п. Володимира Дорошенка), на якій вирито напис: „Тут спочивають мощі українського невідомого вояка визвольної боротьби 1918-20 років, привезені у 1976 р. із зруйнованого московським окупантом військового кладовища у Тернополі".

З черги коротке слово виголосив представник „Смолоскипу" ред. Осип Зінкевич, який, між іншим, згадав, що членам і співробітникам „Смолоскипу" вдалося у 1976 р. не лише вивезти кілька тлінних останків українських вояків із цвинтаря у Тернополі, але також і задокументувати на чисельних фотографіях варварські злочини окупанта України у нищенні й збезчещуванні українських цвинтарів, хрестів, церков і манастирів. Ці документи будуть переслані, разом із відповідним меморандумом, до ООН, ЮНЕСКО та різних міжнародних організацій як доказ варварських злочинів совєтської влади в Україні.

Після вмурування пропам'ятної плити і покладення вінків, урочистість закінчилася святочним вояцьким апелем, що його провів дир. І. Поритко. Трикратною сальвою із крісів, що її виконали українські американські ветерани, віддано вояцький салют пам'яті поляглих вояків за волю України. Стрілецькою піснею „Видиш брате мій" та молитвою-гимном „Боже Великий" закінчилася ця небуденна урочистість. Обов'язки коменданта свята з рамени Координаційної Ради Українських Комбатантських Організацій сповняв голова Станиці Братства кол. вояків Української Дивізії УНА мгр Богдан Артимишин.

Український Літературно-Мистецький Клюб

136 2nd Avenue

Ню Йорк. — Літературно-Мистецький Клюб влаштовує у п'ятницю, 3-го червня ц. р., о год. 7-ій вечора у своєму приміщенні Вечір музичних творів недавно померлого українського композитора Лева Ревуцького. В програмі: слово про композитора і музичний коментар маестра Терена Юськова; 2-га симфонія Е-дур і фортепіянові твори у виконанні Флоренс Бокаріюс-Сагайдачної; „Хустина" — кантата-поема на хор, сольо і оркестру — із стереофонічних записів.

„ФІЛЬМ „ДОЛЯ НАРОДІВ" В ПАССЕЙКУ

Пассейк, Н. Дж. — Кіностудія Ярослава Кулинича інформує, що в неділю, 5-го червня ц. р., тут у приміщенні Української Централі, при 240 Говп евеню, відбудеться висвітлення кольорового фільму п. з. „Доля народів" („Пізнай п'ять континентів"). Сеанси: год. 2-га, 4:30 і 7-ма вечора. Фільм, про який мова, був позитивно оцінений багатьма фаховими критиками і глядачами.

ВІДІЙШЛИ ВІД НАС

МИХАЙЛО ШАВАЛА, член 133 Відд. УНС Т-ва ім. Б. Хмельницького в Нюарку, Н. Дж., помер 13 квітня 1977 р. на 85 р. життя. Нар. в 1892 р. в Старій Солі, пов. Самбір, Україна і став членом УНС в 1951 р. Залишив в смутку дочку Дарію та двох внуків. Похорон відбувся 16 квітня 1977 р. на цвинтарі св. Андрія в Бавид Бруку, Н. Дж.

Вічна Йому Пам'ять!
Я. Леськів, секр.

ЕВФРОЗИНА ХОМА, членка 481 Відділу УНС Т-ва ім. І. Франка в Карнегі, Па., померла 6 квітня 1977 р. на 82 р. життя. Нар. в 1895 р. і стала членкою УНС в 1934 р. Залишила в смутку мужа Петра, дочку Гелену та синів Гаррі і Михайла. Похорон відбувся 11 квітня 1977 р. на цвинтарі Пресв. Тройці в Карнегі, Па.

Вічна Їй Пам'ять!
Гелен Возняк, секр.

ПАВЛО ГУНЯ, член 63 Відділу УНС Т-ва Січ в Форд Ситі Па., помер 3 лютого 1977 р. на 51 р. життя. Нар. в Кіттаннінг. Залишив у смутку трьох братів і дві сестри. Похорон відбувся 6 лютого 1977 р. на українському цвинтарі в Форд Ситі, Па.

Вічна Йому Пам'ять!
Секретар

ЙОСИФ ҐУЛА, член 341 Від. УНС Т-ва ім. Ю. Головацького в Віндзорі, Онт., Канада, помер 30 січня 1977 р. на 56 р. життя. Нар. в с. Киданів, пов. Бучач, Україна і став членом УНС в 1958 р. Залишив у смутку три сестри в Україні. Похорон відбувся 3 лютого 1977 р. на цвинтарі св. Адольфа в Віндзор, Онт. Канада.

Вічна Йому Пам'ять!
І. Хрін, секр.

ОСИП ПУНДУР, член 399 Від. УНС Т-ва Леви в Чікаго, Ілл., помер 2 березня 1977 р. на 51 р. життя. Нар. в 1926 р. в Україні і став членом УНС в 1950 р. Залишив дружину Феліцію (нар. Крепулець) та дочку Марійку і сина Романа. Похорон відбувся 5 березня 1977 р. на цвинтарі св о. Миколая в Чікаго, Ілл.

Вічна Йому Пам'ять!
Р. Б. Припхан, секр.

ПИЛИП САВЧУК, член 204 Від. УНС Т-ва ім. о. А. Гончаренка в Ню Йорку, Н. Й., помер 9 серпня 1976 р. на 70 р. життя. Нар. в 1905 р. в Україні і став членом УНС в 1937 р. Залишив у смутку брата Йосифа та сестер Анну і Павліну. Похорон відбувся 18 серпня 1976 р. на цвинтарі в Пайнлавн.

Вічна Йому Пам'ять!
В. Палідвор, секр.

ОЛЕКСАНДЕР ЛИХАЦЬКИЙ, член 316 Від. УНС Т-ва Укр. Нар. Дім в Рочестері, Н. Й., помер 16 березня 1977 р. на 71 р. життя. Нар. в 1906 р. в Україні і став членом УНС в 1960 р. Залишив в смутку дружину Люкадію. Похорон відбувся 17 березня 1977 р. на цвинтарі Ріверсайд в Рочестері, Н. Й.

Вічна Йому Пам'ять!
Секретар

ТАРАС ДЕМЧИНА, член 296 Відд. в Ню Кенсінгтон, Па., помер 26 лютого 1977 р. на 59 р. життя. Нар. в 1918 р. в Бейрфорд, Па., і став чл. УНС в 1936 р. Залишив у смутку дочку Террі. Похорон відбувся 28 лютого 1977 р. на цвинтарі Аллеґген Меморіял Парк в Норт Гіллс Піттсбург, Па.

Вічна Йому Пам'ять!
Секретар

МИХАЙЛО РОМАНОВИЧ, член 65 Відділу УНС Б-ва св Володимира в Елізабет, Н. Дж., помер 21 лютого 1977 р. на 82 р. життя. Нар. в 1895 р. в Зборівському повіті в Україні і став членом УНС в 1927 р. Залишив у смутку синів Івана, Володимира і Реймонда та 4 внуків і 3 правнуків. Похорон відбувся 26 лютого 1977 р. на цвинтарі св. Ґертруди в Ровей, Н. Дж.

Вічна Йому Пам'ять!
А. Сміт, секр.

РОЗА СОЛОМЧАК, членка 388 Від. УНС Т-ва Запорозька Січ в Честер, Па., померла 28 березня 1977 р. на 82 р. життя. Нар. в Україні і стала членкою УНС в 1927 р. Похорон відбувся 2 квітня 1977 р. на цвинтарі Лонґкрафт в Линвуд, Па.

Вічна Їй Пам'ять!
Секретар

ІВАННА П. БЕНЦАЛЬ, членка 69 Відділу УНС Т-ва Зоря в Ню Йорку, Н. Й., померла 11 січня 1977 р. на 76 р. життя. Нар. в 1901 р. в Україні. Залишила у смутку сина Павла. Похорон відбувся 17 січня 1977 р. на цвинтарі Лейквуд Парк в Ракі Рівер, Огайо.

Вічна Їй Пам'ять!
І. Різник, секр.

ІВАН ЗЕРИН, член 276 Відділу УНС Б-ва св. Миколая Ембрідже, Па., помер 20 березня 1977 р. на 82 р. життя. Нар. в 1895 р. і став членом УНС в 1929 р. Залишив у смутку дві дочки Керолин і Донну та 3 внуків. Похорон відбувся 23 березня 1977 на цвинтарі Економії, Ембрідж, Па

Вічна Йому Пам'ять!
С. Іваницький, секр.

АННА ПЛІШКА, членка 276 Відділу УНС Б-ва св. Миколая в Ембрідж, Па., померла 21 березня 1977 р. на 82 р. життя. Нар. в 1893 р. в Україні і стала членкою УНС 1919 р. Залишила в смутку сина Павла і дочки Катерину, Марію і Анну та 9 внуків. Похорон відбувся 24 березня 1977 на цвинтарі свв. Петра і Павла в Ембрідж, Па.

Вічна Їй Пам'ять!
С. Іваницький, секр.

АННА БУРДИҐА, членка 5 Відділу УНС Б-ва св. Миколая в Асторії, Н. Й., померла 21 березня 1977 р. на 94 р. життя. Нар. в 1882 р. в Україні і стала членкою УНС в 1923 р. Залишила в смутку дочок Марія і Стефанію, 8 внуків і 9 правнуків. Похорон відбувся 25 березня 1977 р. на цвинтарі Кальварії в Вудсайд, Н. Й.

Вічна Їй Пам'ять!
М. Хоманчук, секр.

МАРҐАРИТА ПОПОВИЧ ДЕЙЛІ, членка 367 відд. УНС Т-ва Запорозька Січ в Форт Маєр, Флорида, померла 15 березня 1976 р. на 59 р. життя. Нар. в 1918 р. в Мілвокі, Віск. і стала членкою УНС в 1929 р. Залишила в смутку мужа Григорія, сина Йосифа, дві сестри і брата. Похорон відбувся 19 березня 1977 р.на цвинтарі Божого Гробу в Рочестері, Н. Й.

Вічна Їй Пам'ять!
В. Попович, секр.

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНС

СУБОТА, 11-го ЧЕРВНЯ 1977 р.

ДЖЕРЗІ СИТІ, Н. Дж. Місячні збори Б-ва св. Ів. Хрестителя 270 Відд., о год. 7-ій веч. в УНДомі. Проситься чл. прибути, заплатити вкладки, або посилати поштою на адресу фін. секретаря, S. Ostrowsky, 29 Lexington Avenue, Jersey City, N.J. 07304. Tel. (201) 432-2983. — Управа.

НЕДІЛЯ, 12-го ЧЕРВНЯ 1977 р.

РОЧЕСТЕР, Н.Й. Місячні збори Т-ва Зап. Січ, 367 Відд., о год. 1:30 по пол., в Укр.-Амер. Клюбі. Проситься чл. прибути і вирівняти чл. вкладки. Управа Товариства.

НЕДІЛЯ, 13-го ЧЕРВНЯ 1977 р.

КЛІВЛЕНД, Огайо. Місячні збори Б-ва св. апп. Петра і Павла 102 Відд., о год. 11-ій ранку в церковній залі св. Йосафата, 5720 State Rd., Parma, Ohio. — І. Попович, през., І. Жгута, кас., М. Бобечко, секр.

ВАТЬКИ! Зв'яжіть замолоду ваших дітей з найстаршою, найбільшою й найбагатшою українською національною установою поза межами батьківщини, якою є Український Народний Союз, щоб запевнити їм кращу будучність, в нашій громаді у вільному світі нового свідомого члена!

ТАРЗАН, Ч. 7766. Зустріч

Здорові були!
Фон!... Де ж це ти пропала?

Коханий мій Джеде, прошу тебе, не став мені жадних запитів!

Я журився тобою!
Надіюсь, що ви турбувались долею моєї жінки з чисто професійних мотивів, пане Джарвис!
Джеде, ні!!!